

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/55/ES

(2013. gada 20. novembris),

ar ko groza Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI regulu)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 46. pantu, 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju ⁽³⁾ atzīšanu tika konsolidēta savstarpējas atzīšanas sistēma, kuras pamatā sākotnēji bija 15 direktīvas. Tā paredz automātisku atzīšanu ierobežotam skaitam profesiju, pamatojoties uz saskaņotām minimālajām apmācības prasībām (nozaru profesijas), vispārēju sistēmu apmācības apliecinājumu atzīšanai un profesionālās pieredzes automātisku atzīšanu. Direktīvā 2005/36/EK ir arī noteikta jauna sistēma brīvai pakalpojumu sniegšanai. Būtu jāatgādina, ka Savienības pilsoņu trešo valstu ģimenes locekļi saņem vienlīdzīgu attieksmi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽⁴⁾. Trešo valstu pilsoņi var arī saņemt vienlīdzīgu attieksmi saistībā ar diplomu, sertifikātu un citu profesionālo kvalifikāciju atzīšanu atbilstīgi attiecīgajām valsts procedūrām saskaņā ar konkrētiem Savienības tiesību aktiem, piemēram, tiesību aktiem par ilgtermiņa uzturēšanos, bēgļiem, “zilās kartes turētājiem” un zinātniskajiem pētniekiem.

(2) Komisija 2010. gada 27. oktobra paziņojumā “Akts par vienoto tirgu. Divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairogt uzticēšanos “Kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi”” noteica nepieciešamību modernizēt Savienības tiesību aktus šajā jomā. Eiropadome 2011. gada 23. oktobra secinājumos atbalstīja šādu modernizēšanu un aicināja Eiropas Parlamentu un Padomi panākt politisku vienošanos par Direktīvas 2005/36/EK pārskatīšanu līdz 2012. gada beigām. Eiropas Parlaments 2011. gada 15. novembra rezolūcijā par profesionālo kvalifikāciju direktīvas (2005/36/EK) īstenošanu ⁽⁵⁾ arī aicināja Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu. Savukārt 2010. gada 27. oktobra ziņojumā par ES pilsonību “Likvidējot šķēršļus ES pilsoņu tiesību īstenošanai” tika uzsvērtā nepieciešamība samazināt administratīvo slogu, kas saistīts ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu.

(3) Notāri, kas ir iecelti ar valdības oficiālu aktu, būtu jāizslēdz no Direktīvas 2005/36/EK darbības jomas, ņemot vērā īpašos un atšķirīgos režīmus, ko attiecībā uz piekļuvi profesijai un darbu tajā tiem piemēro atsevišķās dalībvalstīs.

(4) Lai stiprinātu iekšējo tirgu un veicinātu profesionālu brīvu pārvietošanos, vienlaikus nodrošinot efektīvāku un pārredzamāku profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, Eiropas profesionālajai kartei būtu pievienotā vērtība. Minētā karte jo īpaši būtu noderīga, lai atvieglotu pagaidu mobilitāti un atzīšanu saskaņā ar automātiskās atzīšanas sistēmu, kā arī lai veicinātu vienkāršotu atzīšanas procesu atbilstīgi vispārējai sistēmai. Ar Eiropas profesionālo karti ir paredzēts vienkāršot atzīšanas procesu un nodrošināt rentabilitāti un darbības efektivitāti, kas sniegs labumu profesionāļiem un kompetentajām iestādēm. Ieviešot Eiropas profesionālo karti, būtu jāņem vērā attiecīgās profesijas pārstāvju viedoklis un jāveic iepriekšējs novērtējums par tās piemērotību attiecīgajā profesijā un ietekmi uz dalībvalstīm. Vajadzības gadījumā minētais novērtējums būtu jāveic kopā ar dalībvalstīm. Eiropas profesionālā karte būtu jāizdod pēc profesionāla pieprasījuma un pēc tam, kad iesniegti visi vajadzīgie dokumenti un kompetentās iestādes ir īstenojušas saistītās pārbaudes procedūras. Ja Eiropas profesionālā karte ir izdota uzņēmējdarbības veikšanai, tā būtu jāuzskata par atzīšanas lēmumu un pret to būtu jāattiecas kā pret jebkuru citu atzīšanas lēmumu saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK. Tai būtu jāpapildina, nevis jāaizstāj reģistrācijas prasības, kas ir saistītas ar piekļuvi konkrētai profesijai. Eiropas profesionālā kartes ieviešana nav vajadzīga

⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 103. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 9. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 15. novembra lēmums.

⁽³⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 15. lpp.

juridiskajām profesijām, kurās profesionālās kartes jau ir ieviestas saskaņā ar sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 77/249/EEK (1977. gada 22. marts) par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus ⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/5/EK (1998. gada 16. februāris) par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija ⁽²⁾.

- (5) Iekšējā tirgus informācijas sistēmai (IMI), kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 ⁽³⁾, būtu jāatbalsta Eiropas profesionālās kartes darbība. Kartei un IMI būtu jāpalīdz uzlabot sinerģiju un uzticēšanos starp kompetentajām iestādēm, vienlaikus novēršot administratīvā darba un atzīšanas procedūru dublēšanos kompetentajām iestādēm un nodrošinot lielāku pārredzamību un noteiktību profesionāļiem.
- (6) Eiropas profesionālās kartes piemērošanas un izdošanas procesam vajadzētu būt skaidri strukturētam un tam būtu jāietver drošības pasākumi, kā arī atbilstīgas apelācijas tiesības pretendentiem. Īstenošanas aktos būtu jāprecizē tulkošanas prasības un jebkuru maksu maksāšanas metodes, kuri būtu jāparedz pieteikuma iesniedzējam, lai darbplūsma IMI netiktu kavēta vai traucēta un pieteikuma izskatīšana netiktu novēlota. Maksu līmeni nosaka dalībvalstis. Dalībvalstīm tomēr būtu jāpaziņo Komisijai noteiktais maksas līmenis. Eiropas profesionālajai kartei un attiecīgajai darbplūsmai IMI būtu jānodrošina glabāto datu integritāte, autentiskums un konfidencialitāte, kā arī jānovērš nelikumīga un neatļauta piekļuve tajā glabātajai informācijai.
- (7) Direktīvu 2005/36/EK piemēro tikai tiem profesionāļiem, kas vēlas darboties tajā pašā profesijā citā dalībvalstī. Ir gadījumi, kad uzņēmējā dalībvalstī attiecīgās darbības ietilpst profesijā, kam ir plašāka darbību joma nekā izcelsmes dalībvalstī. Ja atšķirības starp darbību jomām ir tik lielas, ka būtu vajadzīga pilna izglītības un apmācības programma, lai profesionālis kompensētu trūkumus, un, ja profesionālis to pieprasa, uzņēmējai dalībvalstij šajos konkrētajos apstākļos būtu jāpiešķir daļēja piekļuve. Tomēr, ja pastāv sevišķi svarīgas vispārējās intereses, kas noteiktas Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 49. un 56. pantu un kas var turpināt attīstīties, dalībvalstij jābūt iespējai atteikties daļēju piekļuvi. Tas var īpaši

attiekties uz profesijām, kas saistītas ar veselību, ja tās skar sabiedrības veselību vai pacientu drošību. Daļējas piekļuves piešķiršanai nevajadzētu skart sociālo partneru tiesības pašiem organizēties.

- (8) Uzņēmējās dalībvalsts vietējo patērētāju aizsardzības interesēs, īslaicīgai un gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanai dalībvalstīs būtu jāpiemēro drošības pasākumi, jo īpaši prasība par vismaz viena gada profesionālo pieredzi pēdējo desmit gadu laikā pirms pakalpojumu sniegšanas, ja izcelsmes dalībvalstī šī profesija netiek reglamentēta. Sezonālu darbību gadījumā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai veikt kontroli, lai pārbaudītu to teritorijā sniegto pakalpojumu īslaicīgo un gadījuma raksturu. Šajā sakarībā uzņēmējai dalībvalstij būtu jāspēj reizi gadā pieprasīt informāciju par tās teritorijā faktiski sniegtajiem pakalpojumiem gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs šādu informāciju vēl nav brīvprātīgi paziņojis.
- (9) Direktīva 2005/36/EK ļauj dalībvalstīm pārbaudīt pakalpojumu sniedzēja profesionālās kvalifikācijas pirms pirmās pakalpojumu sniegšanas tādu reglamentētu profesiju gadījumā, kas skar sabiedrības veselību vai drošību. Tas ir radījis juridisko nenoteiktību, jo lēmums par šādas iepriekšējās pārbaudes nepieciešamību ir bijis kompetentās iestādes ziņā. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, profesionāļiem jau no paša sākuma būtu jāzina, vai ir vajadzīga profesionālo kvalifikāciju iepriekšēja pārbaude un kad var sagaidīt lēmumu. Jebkurā gadījumā nosacījumiem šādām profesionālo kvalifikāciju iepriekšējām pārbaudēm, brīvi sniedzot pakalpojumus, nevajadzētu būt stingrākiem par tiem, ko paredz uzņēmumu dibināšanas noteikumi. Reglamentēto profesiju gadījumā, kas skar sabiedrības veselību vai drošību, Direktīvai 2005/36/EK nevajadzētu skart iespēju dalībvalstīm prasīt apdrošināšanas segumu saistībā ar profesionālām darbībām saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽⁵⁾.
- (10) Profesionālās izglītības un apmācības sistēmas ir apliecinājušas sevi kā noderīgu līdzekli, lai nodrošinātu jauniešu nodarbinātību un ļautu īstenot vienmērīgu pāreju no mācībām uz darba dzīvi. Tādēļ, pārskatot Direktīvu 2005/36/EK, būtu pilnībā jāņem vērā to īpašās iezīmes.

⁽¹⁾ OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 14.3.1998., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

- (11) Lai piemērotu vispārējā sistēmā paredzēto atzīšanas mehānismu, atšķirīgās valstu izglītības un apmācības shēmas ir jāagrūpē dažādos līmeņos. Minētie līmeņi, kas noteikti tikai vispārējās sistēmas darbības vajadzībām, nedrīkstētu ietekmēt ne valstu izglītības un apmācības struktūras, ne dalībvalstu kompetenci minētajā jomā, tostarp valsts politiku Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras (EKI) īstenošanai. EKI ir instruments, kas izveidots profesionālo kvalifikāciju pārredzamības un salīdzināmības veicināšanai, kā arī var būt lietderīgs informācijas papildu avots kompetentajām iestādēm, kas izskata citu dalībvalstu piešķirtās profesionālās kvalifikācijas. Pēc Boloņas procesa augstākās izglītības iestādes ir pielāgojušas to programmu struktūru divu ciklu bakalaura un maģistra grādu sistēmai. Lai nodrošinātu, ka pieci līmeņi, kas izklāstīti Direktīvā 2005/36/EK, atbilst šai jaunajai grādu sistēmai, bakalaura grāds būtu jāklasificē d līmenī, bet maģistra grāds – e līmenī. Vispārējās sistēmas darbībai izveidotos piecus līmeņus principā turpmāk vairs nedrīkstētu izmantot kā kritēriju Savienības pilsoņu izslēgšanai no Direktīvas 2005/36/EK darbības jomas, ja tas būtu pretrunā mūžizglītības principam.
- (12) Atzīšanas pieteikumi, ko iesnieguši profesionāļi ar viena gada profesionālu pieredzi no dalībvalstīm, kurās profesija nav reglamentēta, būtu jāapstrādā tāpat kā pieteikumi, ko iesnieguši profesionāļi no dalībvalstīm, kurās profesija ir reglamentēta. Viņu profesionālās kvalifikācijas būtu jāsalīdzina ar profesionālajām kvalifikācijām, kas ir pieprasītas uzņēmējā dalībvalstī, pamatojoties uz Direktīvā 2005/36/EK noteiktajiem profesionālo kvalifikāciju līmeņiem. Būtisku atšķirību gadījumā kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai piemērot kompensācijas pasākumus. Jebkuriem teorētisko zināšanu un praktisko prasmi pārbaudes mehānismiem, ko var pieprasīt piekļuvei profesijai kā kompensācijas pasākumus, būtu jāgarantē un jāievēro pārredzamības un taisnīguma principi.
- (13) Ja nav saskaņoti minimālie apmācības nosacījumi piekļuvei profesijām, ko reglamentē vispārējā sistēma, uzņēmējai dalībvalstij joprojām vajadzētu būt iespējai piemērot kompensācijas pasākumu. Jebkuram šādam pasākumam vajadzētu būt samērīgam un jo īpaši jāņem vērā pretendenta zināšanas, prasmes un kompetences, kuras iegūtas viņa profesionālās pieredzes vai mūžizglītības laikā, ko šajā nolūkā oficiāli apstiprinājuši attiecīgā struktūra. Lēmums piemērot kompensācijas pasākumu būtu pienācīgi jāpamato, lai pretendents varētu labāk izprast savu situāciju un nodot to pārskatīšanai valstu tiesās saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK.
- (14) Direktīvas 2005/36/EK pārskatīšana ir parādījusi nepieciešamību atjaunināt precizēt, ieviešot lielāku elastību, rūpniecisku, komerciālu un amatniecības darbību sarakstus IV pielikumā, vienlaikus minētajām darbībām saglabājot automatiskās atzīšanas sistēmu uz profesionālās pieredzes pamata. Direktīvas IV pielikuma pamatā pašlaik ir 1958. gada Starptautiskā standartizētā visu ekonomiskās darbības veidu klasifikācija (ISIC), un šis pielikums vairs neatspoguļo saimniecisko darbību pašreizējo struktūru. Kopš 1958. gada ISIC klasifikācija ir vairākkārt pārskatīta. Tāpēc Komisijai vajadzētu būt iespējai pielāgot IV pielikumu, lai automatiskās atzīšanas sistēmu saglabātu neskartu.
- (15) Pastāvīga profesionālā izaugsme veicina drošu un efektīvu praksi tiem profesionāļiem, uz kuriem attiecas viņu profesionālo kvalifikāciju automatiska atzīšana. Ir būtiski mudināt pastāvīgas profesionālās izaugsmes turpmāku stiprināšanu minētajās profesijās. Dalībvalstīm būtu jo īpaši jāveicina ārstu, medicīnas speciālistu, vispārējās prakses ārstu, māsu, kas atbild par vispārējo aprūpi, zobārstu, specializēto zobārstu, veterināro ķirurgu, vecmāšu, farmaceitu un arhitektu pastāvīga profesionālā izaugsme. Dalībvalstu veiktie pasākumi, lai veicinātu pastāvīgu profesionālo izaugsmi minētajās profesijās, būtu jāpaziņo Komisijai, un dalībvalstīm būtu jāapmainās ar paraugpraksi minētajā jomā. Pastāvīga profesionālā izaugsme būtu jāattiecinā uz tehnisko, zinātnisko, regulatīvo un ētisko izaugsmi un jāsniedz profesionāļiem motivācija iesaistīties mūžizglītībā saistībā ar viņu profesiju.
- (16) Automatiskās atzīšanas sistēma, kuras pamatā ir saskaņotas minimālās apmācības prasības, ir atkarīga no savlaicīgas paziņošanas par jauniem vai mainītiem kvalifikāciju apliecināšiem dokumentiem, kas jāveic dalībvalstīm, un publicēšanas, kura jāveic Komisijai. Pretējā gadījumā personām ar šādām kvalifikācijām nav nekādu garantiju, ka viņi var izmantot automatisko atzīšanu. Lai palielinātu pārredzamību un atvieglotu pirmo reizi paziņotu profesionālo nosaukumu izskatīšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina informācija par mācību programmu ilgumu un saturu, kurām ir jāatbilst Direktīvā 2005/36/EK noteiktajām minimālajām apmācības prasībām.
- (17) Lielā daļā Savienības augstākās izglītības iestāžu jau izmanto Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmas (ECTS) kredītpunktus, kā arī tos aizvien biežāk izmanto kursos, kuros piešķir kvalifikācijas, kas vajadzīgas, lai darbotos reglamentētās profesijās. Tāpēc ir jāievieš iespēja izteikt programmas ilgumu arī ECTS. Minētajai iespējai nebūtu jāietekmē citas automatiskās atzīšanas prasības. Viens ECTS kredītpunkts atbilst 25–30 mācību stundām, un parasti ir vajadzīgi 60 kredītpunkti, lai pabeigtu vienu akadēmisko gadu.

- (18) Lai nodrošinātu augsta līmeņa sabiedrības veselību un pacientu drošību Savienībā un modernizētu Direktīvu 2005/36/EK, ir jāgroza kritēriji, kas ir izmantoti medicīnas pamatapmācības noteikšanai, tā, lai ar minimālo gadu un stundu skaitu saistītie nosacījumi summētos. Šā grozījuma mērķis ir nepazemināt apmācības prasības medicīnas pamatizglītībā.
- (19) Lai uzlabotu to medicīnas speciālistu mobilitāti, kas jau ir ieguvuši medicīnas speciālista kvalifikāciju un pēc tam piedalās citas specialitātes apmācībās, dalībvalstīm būtu jāatļauj piešķirt atbrīvojumu no daļas apmācību, ja šie vēlākas apmācības elementi jau ir pabeigti iepriekšējās medicīnas speciālista apmācības programmā kādā dalībvalstī. Būtu jāatļauj dalībvalstīm ar dažiem ierobežojumiem piešķirt šādus atbrīvojumus medicīnas speciālistiem, uz kuriem attiecas automatiskā atzīšanas sistēma.
- (20) Pēdējo trīsdesmit gadu laikā ir ievērojami attīstījusies māsu profesija – veselības aprūpe mājās, sarežģītāku terapiju izmantošana un tehnoloģiju nepārtraukta attīstība prasa no māsām lielāku atbildību. Māsu apmācībai, kuras organizācija atbilstīgi valstu tradīcijām joprojām atšķiras, būtu jānodrošina stabilāka un uz rezultātu vairāk vērsta garantija, ka profesionālis apmācības laikā ir apguvis konkrētas zināšanas un prasmes un spēj izmantot vismaz dažas kompetences, lai veiktu ar attiecīgo profesiju saistītās darbības.
- (21) Lai sagatavotu vecmātes sarežģītu veselības aprūpes vajadzību nodrošināšanai saistībā ar viņu nodarbošanos, vecmātēm, kas iziet apmācību, vajadzētu būt stabilam vispārējās izglītības pamatam pirms vecmāšu apmācības uzsākšanas. Tādēļ, lai persona varētu sākt vecmāšu apmācību, vajadzētu būt iegūtai 12 gadu ilgai vispārējai izglītībai vai veiksmīgi nokārtotai pārbaudei līdzvērtīgā līmenī, izņemot profesionāļus, kuri jau ir kvalificēti veikt vispārējās aprūpes māsas pienākumus. Vecmāšu apmācībā būtu labāk jānodrošina, ka attiecīgais profesionālis ir apguvis noteiktas zināšanas un iemaņas, kas nepieciešamas, lai veiktu Direktīvā 2005/36/EK minēto vecmātes profesionālo darbību.
- (22) Lai vienkāršotu medicīnas un zobārstniecības specialitāšu automatiskās atzīšanas sistēmu, šīm specialitātēm būtu jāpiemēro Direktīva 2005/36/EK, ja tās ir kopējas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu.
- (23) Ievērojams skaits dalībvalstu ir nolēmušas atļaut piekļuvi visām darbībām farmācijas jomā un veikt šīs darbības, balstoties uz citā dalībvalstī iegūtu farmaceitu kvalifikāciju atzīšanu kopš Direktīvas 2005/36/EK spēkā stāšanās.
- Šādi citā dalībvalstī iegūtai profesionālās kvalifikācijas atzīšanai tomēr nebūtu jākavē dalībvalstī saglabāt nediskriminējošus noteikumus, kuri reglamentē farmācijas produktu jebkādu ģeogrāfisku izplatību to teritorijā, jo Direktīva 2005/36/EK šādus noteikumus nesaskaņo. Tomēr nevienai atkāpei no kvalifikāciju automatiskas atzīšanas, kas ir joprojām nepieciešama dalībvalstij, vairs nebūtu jāizslēdz farmaceiti, kurus dalībvalsts jau ir atzinusi, izmantojot šādu atkāpi, un kuri jau likumīgi un faktiski praktizē kā farmaceiti noteiktā laikposmā minētās dalībvalsts teritorijā.
- (24) Automatiskās atzīšanas sistēmas darbība ir atkarīga no uzticēšanās apmācības nosacījumiem, kuri ir pamatā profesionāļu kvalifikācijām. Tāpēc ir svarīgi, lai arhitektu minimālie apmācības nosacījumi atspoguļotu arhitektūras izglītības jaunāko attīstību, jo īpaši attiecībā uz atzīto nepieciešamību papildināt akadēmisko apmācību ar profesionālo pieredzi kvalificētu arhitektu uzraudzībā. Tajā pašā laikā minimālajiem apmācības nosacījumiem vajadzētu būt pietiekami elastīgiem, lai izvairītos no tā, ka tiek nepamatoti ierobežota dalībvalstu spēja organizēt savas izglītības sistēmas.
- (25) Ar Direktīvu 2005/36/EK, ieviešot kopējus apmācības principus, būtu jāpanāk, ka profesionālās kvalifikācijas atzīšana ir daudz automatiskāka profesijām, kam to pašlaik nepiemēro. Šeit būtu jāņem vērā dalībvalstu kompetence pieņemt lēmumu par profesionālajām kvalifikācijām, kas vajadzīgas, lai darbotos profesijās to teritorijā, kā arī par savu izglītības un apmācības sistēmu saturu un organizāciju. Kopējiem apmācības principiem vajadzētu būt kopēju apmācības satvaru veidā, balstoties uz kopēju zināšanu, prasmju un kompetenču kopumu vai kopējām apmācības pārbaudēm. Vajadzētu būt iespējai kopējos apmācības satvaros ietvert arī specialitātes, uz kurām pašreiz neattiecas Direktīvā 2005/36/EK paredzētie automatiskās atzīšanas noteikumi un kuras ir saistītas ar profesijām, kas ir ietvertas III sadaļas III nodaļā, un kurās ir skaidri paredzētas darbības, kas uz tām attiecas. Kopējiem apmācības satvariem šādās specialitātēs, jo īpaši medicīnas specialitātēs, būtu jānodrošina augsta līmeņa sabiedrības veselību un pacientu drošību. Profesionālās kvalifikācijas, kas iegūtas saskaņā ar kopējiem apmācības satvariem, dalībvalstīm būtu automatiski jāatzīst. Profesionālajām organizācijām, kas darbojas Savienības līmenī, un – noteiktos apstākļos –, valstu profesionālajām organizācijām vai kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai iesniegt Komisijai ieteikumus kopējiem apmācības principiem, lai ļautu kopā ar valstu koordinatoriem izvērtēt šādu principu iespējamo ietekmi uz valstu izglītības un apmācības sistēmām, kā arī uz valstu noteikumiem, kas regulē piekļuvi reglamentētām profesijām.

- (26) Direktīvā 2005/36/EK jau ir noteikts, ka profesionāļiem jābūt vajadzīgajām valodas prasmēm. Minētā pienākuma piemērošanas pārskatīšana ir atklājusi, ka ir jāprecizē kompetento iestāžu un darba devēju loma, jo īpaši nolūkā nodrošināt labāku pacientu drošību. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pēc profesionālās kvalifikācijas atzīšanas veikt valodas pārbaudes. Profesionālās, kuras skar pacientu drošību, ir īpaši svarīgi piemērot valodas pārbaudes saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, pirms profesionālis sāk darbību profesijā uzņēmējā dalībvalstī. Tomēr valodas pārbaudēm vajadzētu būt saprātīgām un nepieciešamām konkrētajās profesijās, kā arī to mērķim nevajadzētu būt citu dalībvalstu profesionāļu izslēgšanai no uzņēmējas dalībvalsts darba tirgus. Lai nodrošinātu proporcionalitātes principa ievērošanu un pastiprinātu profesionāļu mobilitāti Savienībā, kompetentās iestādes veiktajām vai to pārraudzībā veiktajām pārbaudēm būtu jāattiecas uz vienas uzņēmējas dalībvalsts oficiālās valodas zināšanām vai uzņēmējas dalībvalsts vienā administratīvajā valodā ar noteikumu, ka tā ir arī Savienības oficiālā valoda. Tam nevajadzētu kavēt uzņēmējām dalībvalstīm mudināt profesionāļus vajadzības gadījumā vēlākā posmā profesionālās darbības veikšanas nolūkā iegūt citu valodu zināšanas. Darba devējiem arī vajadzētu būt ievērojamai lomai, lai noteiktu vajadzīgās valodas zināšanas profesionālās darbības veikšanai viņu darbavietās.
- (27) Valstu noteikumiem, kas nosaka piekļuvi reglamentētām profesijām, nebūtu jārada šķēršļi jauno absolventu mobilitātei. Tādēļ, ja absolvents ir pabeidzis profesionālo praksi citā dalībvalstī, attiecīgā prakse būtu jāatzīst, kad absolvents iesniedz pieteikumu piekļuvei reglamentētai profesijai izcelsmes dalībvalstī. Citā dalībvalstī pabeigtas profesionālās prakses atzīšanas pamatā vajadzētu būt prakses vadītāja uzņēmējā dalībvalstī noteikto mācību mērķu un uzticēto uzdevumu skaidram aprakstam rakstiskā veidā. Dalībvalstīm, izskatot piekļuves pieprasījumu reglamentētai profesijai, būtu jāņem vērā trešās valstīs pabeigta profesionālā prakse.
- (28) Direktīvā 2005/36/EK ir paredzēta valstu kontaktpunktu sistēma. Direktīvas 2006/123/EK spēkā stāšanās un vienoto kontaktpunktu izveides dēļ saskaņā ar minēto direktīvu pastāv pārklāšanās risks. Tāpēc valstu kontaktpunktiem, kuri izveidoti saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, būtu jāklūst par atbalsta centriem, kam uzmanība jākoncentrē uz savām darbībām, sniedzot konsultācijas un atbalstu pilsoņiem, tostarp paredzot personīgas tikšanās, lai nodrošinātu, ka valsts līmenī tiek uzraudzīta iekšējā tirgus noteikumu piemērošana atsevišķos sarežģītos gadījumos, ar kuriem saskaras pilsoņi. Vajadzības gadījumā atbalsta centri sadarbotos ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un atbalsta centriem. Attiecībā uz Eiropas profesionālo karti, dalībvalstīm vajadzētu būt rīcības brīvībai izlemt, vai atbalsta centriem jādarbojas kā kompetentajai iestādei izcelsmes dalībvalstī vai tiem jāatbalsta attiecīgā kompetentā iestāde pieteikumu uz Eiropas profesionālo karti izskatīšanā un pretendenta personīgās lietas, kas izveidota IMI (IMI lieta), apstrādē. Saistībā ar pakalpojumu brīvu sniegšanu, ja attiecīgā profesija nav reglamentēta izcelsmes dalībvalstī, atbalsta centri var arī piedalīties informācijas apmaiņā, kas ir paredzēta administratīvās sadarbības nolūkā.
- (29) Šī direktīva veicina augsta līmeņa veselības un patērētāju aizsardzības nodrošināšanu. Direktīvā 2005/36/EK jau ir sīki izklāstīti dalībvalstu pienākumi apmainīties ar informāciju. Minētie pienākumi būtu jānostiprina. Nākotnē dalībvalstīm būtu ne tikai jāreaģē uz informācijas pieprasījumiem, bet to kompetentās iestādes būtu arī jāpilnvaro to kompetenču robežās proaktīvi brīdināt citu dalībvalstu kompetentās iestādes par to, ka profesionāļiem vairs nav tiesību praktizēt savā profesijā. Ir vajadzīgs īpašs brīdināšanas mehānisms veselības aprūpes profesionāļiem saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK. Tas būtu jāattiecinā arī uz veterinārajiem ķirurgiem, kā arī profesionāļiem, kas veic darbības saistībā ar nepilngadīgo izglītošanu, tostarp profesionāļiem, kas strādā bērnu aprūpē un agrīnā pirmsskolas izglītībā. Pienākumam nosūtīt brīdinājumu būtu jāattiecas vienīgi uz dalībvalstīm, kurās šādas profesijas tiek reglamentētas. Būtu jābrīdina visas dalībvalstis, ja profesionālim disciplinārpārkāpuma vai sprieduma krimināllietā dēļ vairs nav atļauts pat uz laiku veikt profesionālās darbības dalībvalstī. Brīdinājumā būtu jāietver visa pieejamā informācija par galīgu vai nenoteiktu laika posmu, uz kuru attiecas ierobežojums vai aizliegums. Šis brīdinājums būtu jāaktivizē ar IMI starpniecību neatkarīgi no tā, vai profesionālis ir izmantojis kādas tiesības saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK vai ir pieteicies savas profesionālās kvalifikācijas atzīšanai, izmantojot Eiropas profesionālās kartes izdošanu vai jebkādu citu metodi, kas paredzēta minētajā direktīvā. Brīdināšanas procedūrai būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību un pamattiesībām. Brīdināšanas procedūra nebūtu jāizstrādā, lai aizstātu vai pielāgotu jebkuru kārtību dalībvalstu sadarbībai tieslietu un iekšlietu jomā. Saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK kompetentajām iestādēm arī nebūtu jāprasa sniegt ieguldījumu šādā sadarbībā, izmantojot brīdinājumus, kā paredzēts minētajā direktīvā.
- (30) Viens no lielākajiem sarežģījumiem, ar ko saskaras pilsoņi, kas ir ieinteresēti strādāt citā dalībvalstī, ir to administratīvo procedūru sarežģītība un nenoteiktība, kas viņam jāizpilda. Direktīvā 2006/123/EK jau ir paredzēts dalībvalstu pienākums nodrošināt vieglu piekļuvi informācijai un panākt, lai procedūras būtu īstenojamas ar vienoto kontaktpunktu starpniecību. Pilsoņi, kas vēlas atzīt savu profesionālo kvalifikāciju saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, var jau tagad izmantot vienotos kontaktpunktus, ja uz viņiem attiecas Direktīva 2006/123/EK. Tomēr darba meklētāji un veselības aprūpes profesionāļi

nav ietverti Direktīvas 2006/123/EK darbības jomā, un pieejamā informācija joprojām nav pietiekama. Tāpēc no lietotāju perspektīvas ir nepieciešams precizēt minēto informāciju, kā arī nodrošināt, lai šāda informācija būtu viegli pieejama. Ir arī svarīgi, lai dalībvalstis ne tikai uzņemtos atbildību valsts līmenī, bet arī sadarbotos cita ar citu un ar Komisiju, lai nodrošinātu, ka profesionāļi Savienībā var viegli piekļūt bez pūlēm uztveramai informācijai daudzās valodās, kā arī var viegli īstenot procedūras ar vienoto kontaktpunktu vai attiecīgo kompetento iestāžu starpniecību. Saītes būtu jāiekļauj arī citās tīmekļa vietnēs, piemēram, portālā *Your Europe*.

- (31) Lai papildinātu vai grozītu konkrētus nebūtiskus Direktīvas 2005/36/EK elementus, saskaņā ar LESD 290. pantu Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz 21. panta 6. punktā minēto zināšanu un iemaņu atjaunināšanu, I pielikuma atjaunināšanu, IV pielikumā uzskaitīto darbību atjaunināšanu un precizēšanu, pielāgojumiem V pielikuma 5.1.1. līdz 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. un 5.7.1. punktā, pielāgojot medicīnas un zobārstniecības speciālistu apmācību minimālos laikposmus, attiecībā uz jaunu medicīniskās aprūpes specialitāšu iekļaušanu V pielikuma 5.1.3. punktā un grozījumiem sarakstā, kas ietverts V pielikuma 5.2.1., 5.3.1., 5.4.1., 5.5.1. un 5.6.1. punktā, jaunu zobārstniecības specialitāšu iekļaušanu V pielikuma 5.3.3. punktā, norādot kopējo apmācības satvaru piemērošanas nosacījumus un precizējot kopējo apmācības pārbaūžu piemērošanas nosacījumus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstoša attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (32) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2005/36/EK īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar kō nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.
- (33) Ņemot vērā minēto īstenošanas aktu tehnisko raksturu, būtu jāizmanto pārbaudes procedūra, lai pieņemtu īstenošanas aktus attiecībā uz Eiropas profesionālās kartes ieviešanu noteiktās profesijās, Eiropas profesionālās kartes formātu, rakstisku pieteikumu izskatīšanu, tulkojumiem, kas pretendētājam jāpievieno jebkuram pieteikumam Eiropas profesionālai kartei, informāciju, kas ietverta dokumentos, kuri tiek prasīti saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, lai iesniegtu pilnīgu pieteikumu, procedūrām maksājumu veikšanai un apstrādei par šo karti,
- (34) Komisijai ar īstenošanas aktiem un ņemot vērā to īpašās iezīmes, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011, būtu jāpieņem lēmums noraidīt prasīto I pielikuma atjaunināšanu, ja nav izpildīti Direktīvā 2005/36/EK paredzētie nosacījumi, jāprasa attiecīgajai dalībvalstij atturēties no atkāpes piemērošanas attiecībā uz izvēli starp adaptācijas periodu un zināšanu pārbaudi, ja minētā atkāpe ir nepamatota vai neatbilst Savienības tiesību aktiem, jānoraida prasītie grozījumi V pielikuma 5.1.1. līdz 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. vai 5.7.1. punktā, ja nav izpildīti Direktīvā 2005/36/EK paredzētie nosacījumi, jāuzskaita valstu profesionālās kvalifikācijas un valstu profesionālie nosaukumi, kas tiek atzīti automātiski saskaņā ar kopējo apmācības satvaru, jāuzskaita dalībvalstis, kurās ir jāorganizē kopējās apmācības pārbaudes, biežums kalendārā gada laikā un pārējā kārtība, kas nepieciešama kopējās apmācības pārbaūžu organizēšanai, un jāļauj attiecīgajai dalībvalstij uz ierobežotu laikposmu atkāpties no Direktīvas 2005/36/EK attiecīgajiem noteikumiem.
- (35) Ņemot vērā pozitīvo pieredzi saistībā ar savstarpējo novērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK līdzīga novērtēšanas sistēma būtu jāietver Direktīvā 2005/36/EK. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo, kuras profesijas tās reglamentē un kādēļ, kā arī savstarpēji jāapsprīž konstatējumi. Šāda sistēma veicinātu lielāku pārredzamību profesionālo pakalpojumu tirgū.
- (36) Komisijai būtu savlaicīgi jāizvērtē atzīšanas režīms, ko piemēro vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecināšanai dokumentiem, kas izdoti Rumānijā. Šāda izvērtējuma pamatā vajadzētu būt īpašas kvalifikācijas celšanas programmas rezultātiem, kura Rumānijai būtu jāizveido saskaņā ar saviem valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuras izveidē tai vajadzētu sadarboties ar dalībvalstīm un Komisiju. Šādas īpašas kvalifikācijas celšanas programmas mērķim vajadzētu būt tās dalībnieku mudināšanai uzlabot savu profesionālo kvalifikāciju, lai veiksmīgi izpildītu Direktīvā 2005/36/EK paredzētās minimālās apmācības prasības.

(1) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (37) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, profesionālo kvalifikāciju atzīšanas noteikumu racionalizāciju, vienkāršošanu un uzlabošanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tas neizbēgami nozīmētu pretrunīgas prasības un procedūru režīmus, kas palielinātu regulējuma sarežģītību un radītu nepamatotus ierobežojumus profesionāļu mobilitātei, bet saskaņotības, pārredzamības un atbilstības apsvērumu dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (38) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtās transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (39) Saskaņā ar 28. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾ ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2012. gada 8. martā sniedza atzinumu⁽³⁾.
- (40) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2005/36/EK un Regula Nr. (ES) 1024/2012,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2005/36/EK

Direktīvu 2005/36/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantam pievieno šādu daļu:

“Šajā direktīvā ir arī paredzēti noteikumi par daļēju piekļuvi reglamentētai profesijai un par citā dalībvalstī veiktas profesionālās prakses atzīšanu.”;

- 2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Šī direktīva attiecas arī uz visiem dalībvalsts pilsoņiem, kas ir veikuši profesionālo praksi ārpus izcelsmes dalībvalsts.”;

- b) pantam pievieno šādu punktu:

“4. Šī direktīva neattiecas uz notāriem, kas iecelti ar valdības oficiālu pilnvarojuma aktu.”;

- 3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu groza šādi:

- i) punkta f) un h) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“f) “profesionālā pieredze”: faktiskā un likumīga pilna laika vai līdzvērtīga daļlaika darbības veikšana attiecīgajā profesijā kādā dalībvalstī;

h) “zināšanu pārbaude”: pretendenta profesionālo zināšanu, spēju un kompetences pārbaude, kuru veic vai atzīst uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes nolūkā izvērtēt pretendenta spēju veikt darbību reglamentētā profesijā minētajā dalībvalstī.

Lai varētu šo pārbaudi veikt, kompetentās iestādes sagatavo to mācību priekšmetu sarakstu, uz kuriem, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalstī prasītās izglītības un apmācības salīdzinājumu ar pretendenta iegūto izglītību un apmācību, neattiecas pretendenta diploms vai cits kvalifikāciju apliecināošs dokuments.

Zināšanu pārbaudē jāņem vērā tas, ka pretendents ir kvalificēts profesionālis izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras viņš ieradies. Tā attiecas uz mācību priekšmetiem, kurus izraugās no sarakstā esošajiem mācību priekšmetiem un

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 137, 12.5.2012., 1. lpp.

kuru pārzināšana ir būtiski svarīga, lai strādātu attiecīgajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī. Pārbaude var attiekties arī uz to profesionālās darbības noteikumu zināšanām, kuri uzņēmējā dalībvalstī attiecas uz konkrēto darbību.

izglītības kredītpunktu sistēma, ko izmanto Eiropas augstākās izglītības telpā.”;

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

Sīki izstrādātus noteikumus par zināšanu pārbaudes veikšanu un par statusu, kāds uzņēmējā dalībvalstī ir pretendents, kurš vēlas sagatavoties zināšanu pārbaudei minētajā dalībvalstī, nosaka attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.”;

“Ikvienā gadījumā, kad dalībvalsts atzīst kādu no pirmajā daļā minētajām asociācijām vai organizācijām, tā informē Komisiju. Komisija pārbauda, vai minētā asociācija vai organizācija atbilst otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem. Lai pienācīgi ņemtu vērā izmaiņas regulējumā dalībvalstīs, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 57.c pantu, lai atjauninātu I pielikumu, ja ir izpildīti otrajā daļā paredzētie nosacījumi.

ii) pievieno šādus apakšpunktus:

Ja otrajā daļā paredzētie nosacījumi nav izpildīti, Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai noraidītu pieprasīto I pielikuma atjaunināšanu.”;

“j) “profesionālā prakse”: neskarot 46. panta 4. punktu, uzraudzībā veiktas profesionālās prakses laikposms ar noteikumu, ka tas ir piekļuves nosacījums reglamentētai profesijai, un kuru var veikt vai nu mācību laikā, pēc kuru pabeigšanas tiek izsniegts diploms, vai pēc šādām mācībām;

4) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

k) “Eiropas profesionālā karte”: elektronisks sertifikāts, kas apliecina vai nu to, ka profesionālis atbilst visiem nepieciešamajiem nosacījumiem, lai sniegtu īslaicīgus vai gadījuma rakstura pakalpojumus uzņēmējā dalībvalstī, vai profesionālo kvalifikāciju atzīšanu uzņēmējdarbības veikšanai uzņēmējā dalībvalstī;

“1. Profesionālās kvalifikācijas atzīšana uzņēmējā dalībvalstī ļauj saņēmējiem minētajā dalībvalstī piekļūt tai pašai profesijai, kurā viņi ir kvalificēti izcelsmes dalībvalstī, un veikt to uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā uzņēmējas dalībvalsts pilsoņiem.”;

b) pievieno šādu punktu:

l) “mūžizglītība”: jebkāda vispārējā izglītība, profesionālā izglītība un apmācība, neformālā izglītība un ikdienējā mācīšanās dzīves laikā, uzlabojot zināšanas, prasmes un kompetenci, kas var ietvert profesionālo ētiku;

“3. Atkāpjoties no 1. punkta, daļēju piekļuvi profesijai uzņēmējā dalībvalstī piešķir saskaņā ar 4.f pantā paredzētajiem nosacījumiem.”;

5) iekļauj šādus pantus:

m) “sevišķi svarīgas vispārējas intereses”: iemesli, kas par tādiem ir atzīti Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā;

“4.a pants

Eiropas profesionālā karte

n) “Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēma vai ECTS kredītpunkti”: augstākās

1. Dalībvalstis personām ar profesionālo kvalifikāciju izsniedz Eiropas profesionālo karti pēc viņu pieprasījuma un ar nosacījumu, ka Komisija ir pieņēmusi attiecīgos 7. punktā paredzētos īstenošanas aktus.

2. Ja Eiropas profesionālā karte ir ieviesta konkrētai profesijai ar attiecīgiem īstenošanas aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 7. punktu, attiecīgā persona ar profesionālo kvalifikāciju var izvēlēties pieteikties šādai kartei vai izmantot II un III sadaļā paredzētās procedūras.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka persona, kurai piešķirta Eiropas profesionālā karte, var izmantot visas 4.b līdz 4.e pantā noteiktās tiesības.

4. Ja persona ar profesionālo kvalifikāciju plāno sniegt II sadaļā noteiktos pakalpojumus, kas nav pakalpojumi, uz kuriem attiecas 7. panta 4. punkts, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar 4.b un 4.c pantu izsniedz Eiropas profesionālo karti. Attiecīgā gadījumā Eiropas profesionālā karte ir 7. pantā paredzētā deklarācija.

5. Ja persona ar profesionālo kvalifikāciju plāno veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī saskaņā ar III sadaļas I līdz IIIA nodaļu vai sniegt pakalpojumus saskaņā ar 7. panta 4. punktu, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde pabeidz visus sagatavošanās pasākumus attiecībā uz pretendenta personīgo lietu, kas izveidota Iekšējā tirgus informācijas sistēmā (IMI) (IMI lieta), kā noteikts 4.b un 4.d pantā. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde izdod Eiropas profesionālo karti saskaņā ar 4.b un 4.d pantu.

Attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu Eiropas profesionālās kartes izdošana neparedz automātiskas tiesības strādāt noteiktā profesijā, ja pirms Eiropas profesionālās kartes ieviešanas minētajai profesijai uzņēmējā dalībvalstī jau ir spēkā reģistrācijas prasības vai citas kontroles procedūras.

6. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes strādāt ar IMI lietām un izdot Eiropas profesionālās kartes. Minētās iestādes nodrošina Eiropas profesionālās kartes pieteikumu taisnīgu, objektīvu un savlaicīgu apstrādi. Direktīvas 57.b pantā minētie atbalsta centri arī var būt kompetentā iestāde. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde un atbalsta centri informē pilsoņus, tostarp iespējamus pretendentes, par Eiropas profesionālās kartes darbību un pievienoto vērtību profesijās, kurās tā ir pieejama.

7. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Eiropas profesionālās kartes

noteikumu vienotu piemērošanu tajās profesijās, kas atbilst šā punkta otrajā daļā noteiktajiem nosacījumiem, tostarp pasākumus attiecībā uz Eiropas profesionālās kartes formātu, rakstisku pieteikumu izskatīšanu, tulkojumiem, kas pretendentiem jāpievieno jebkuram pieteikumam Eiropas profesionālajai kartei, informāciju, kas ietverta dokumentos, kuri tiek prasīti saskaņā ar 7. panta 2. punktu vai VII pielikumu, lai iesniegtu pilnīgu pieteikumu, un procedūrām maksājumu veikšanai un apstrādei par Eiropas profesionālo karti, ņemot vērā attiecīgās profesijas īpatnības. Komisija ar īstenošanas aktiem arī precizē, kā, kur un kādiem dokumentiem kompetentās iestādes var pieprasīt apliecinātas kopijas attiecīgajai profesijai saskaņā ar 4.b panta 3. punkta otro daļu, 4.d panta 2. punktu un 4.d panta 3. punktu.

Uz Eiropas profesionālās kartes ieviešanu konkrētai profesijai, pieņemot attiecīgus īstenošanas aktus, kas minēti pirmajā daļā attiecas šādi nosacījumi:

- a) attiecīgajai profesijai ir raksturīga ievērojama mobilitāte vai tajā ir iespējas ievērojamai mobilitātei;
- b) attiecīgās ieinteresētās personas ir paudušas pieteikumu interesi;
- c) profesija vai darbam profesijā paredzētā izglītība un apmācība ir reglamentēta daudzās dalībvalstīs.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 58. panta 2. punktā.

8. Maksas, ko var piemērot pretendentiem saistībā ar administratīvām procedūrām, lai izdotu Eiropas profesionālo karti, ir saprātīgas, proporcionālas un samērīgas izmaksām, ar kādām saskaras izcelsmes un uzņēmējas dalībvalstis, kā arī šīs maksas neattiecas pieteiktiem Eiropas profesionālajai kartei.

4.b pants

Eiropas profesionālās kartes pieteikums un IMI lietas izveide

1. Izcelsmes dalībvalsts dod iespēju personai ar profesionālo kvalifikāciju iesniegt Eiropas profesionālās kartes

pieteikumu ar Komisijas nodrošināta tiešsaistes rīka starpniecību, kurš attiecīgajam pretendentam automātiski izveido IMI lietu. Ja izcelsmes dalībvalsts ļauj iesniegt arī rakstiskus pieteikumus, tā nodrošina visu vajadzīgo attiecībā uz IMI lietas izveidi, jebkādu pretendentam nosūtāmo informāciju un Eiropas profesionālās kartes izdošanu.

2. Pieteikumiem pievieno dokumentus, kas tiek prasīti īstenošanas aktos, kuri jāpieņem ievērojot 4.a panta 7. punktu.

3. Nedēļas laikā pēc pieteikuma saņemšanas izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde apstiprina pieteikuma saņemšanu un informē pretendentu par trūkstošajiem dokumentiem.

Attiecīgā gadījumā izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde izsniedz jebkādu papildu sertifikātus, kas ir prasīti saskaņā ar šo direktīvu. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde pārbauda, vai pretendents likumīgi veic uzņēmējdarbību izcelsmes dalībvalstī un vai visi izcelsmes dalībvalstī izsniegtie nepieciešamie dokumenti ir autentiski. Ja pastāv pamatotas šaubas, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde apspriežas ar attiecīgo struktūru un var pieprasīt pretendentam apliecinātas dokumentu kopijas. Tā paša pretendenta turpmāku pieteikumu gadījumā izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes nedrīkst pieprasīt to dokumentu atkārtotu iesniegšanu, kas jau ir ietverti IMI lietā un kas joprojām ir derīgi.

4. Komisija var ar īstenošanas aktiem pieņemt tehniskās specifikācijas, pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Eiropas profesionālajā kartē un IMI lietā ietvertās informācijas integritāti, konfidencialitāti un precizitāti, kā arī noteikt nosacījumus un procedūras Eiropas profesionālās kartes izdošanai, tostarp iespēju to leģupielādēt vai iesniegt IMI lietas atjauninājumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 58. panta 2. punktā.

4.c pants

Eiropas profesionālā karte tādu īslaicīgu un gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanai, kas nav pakalpojumi, uz kuriem attiecas 7. panta 4. punkts

1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde trīs nedēļās pārbauda pieteikumu un pievienotos dokumentus IMI lietā un izdod Eiropas profesionālo karti tādu īslaicīgu un gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanai, kas nav pakalpojumi, uz kuriem attiecas 7. panta 4. punkts. Minētais

laikposms sākas tad, kad ir saņemti trūkstošie dokumenti, kas minēti 4.b panta 3. punkta pirmajā daļā, vai, ja papildu dokumenti netika pieprasīti, pēc tam, kad beidzas minētajā daļā norādītais vienas nedēļas laikposms. Tā Eiropas profesionālo karti nekavējoties nosūta katras attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei un informē par to pretendentu. Turpmākos 18 mēnešus uzņēmēja dalībvalsts nedrīkst pieprasīt nekādu papildu deklarāciju saskaņā ar 7. pantu.

2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņemto lēmumu vai to, ka tā 1. punktā minēto triju nedēļu laikposmā nav pieņēmusi lēmumu, var apstrīdēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

3. Ja persona, kurai ir piešķirta Eiropas profesionālās karte, vēlas sniegt pakalpojumus dalībvalstīs, kas nav sākotnēji norādītas 1. punktā minētajā pieteikumā, tā var iesniegt pieteikumu šādam paplašinājumam. Ja minētā persona vēlas turpināt sniegt pakalpojumus pēc tam, kad ir beidzies 1. punktā minētais 18 mēnešu laikposms, tā par to informē kompetento iestādi. Abos gadījumos minētā persona arī sniedz jebkādu informāciju par nozīmīgām izmaiņām IMI lietā pamatotajā situācijā, kuru var pieprasīt kompetentā iestāde izcelsmes dalībvalstī saskaņā ar īstenošanas aktiem, kuri jāpieņem saskaņā ar 4.a panta 7. punktu. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde nosūta atjaunināto Eiropas profesionālo karti attiecīgajām uzņēmējām dalībvalstīm.

4. Eiropas profesionālā karte ir derīga visu attiecīgo uzņēmēju dalībvalstu visā teritorijā tik ilgi, kamēr persona, kurai tā piešķirta, saglabā tiesības praktizēt, pamatojoties uz IMI lietā ietvertajiem dokumentiem un informāciju.

4.d pants

Eiropas profesionālā karte uzņēmējdarbības veikšanai un īslaicīgu un gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar 7. panta 4. punktu

1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā pārbauda IMI lietas pavaddokumentu autentiskumu un derīgumu nolūkā izdot Eiropas profesionālo karti uzņēmējdarbības veikšanai vai īslaicīgu un gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar 7. panta 4. punktu. Minētais laikposms sākas tad, kad ir saņemti trūkstošie dokumenti, kas minēti 4.b panta 3. punkta pirmajā daļā, vai, ja papildu dokumenti netika pieprasīti, pēc tam, kad beidzas minētajā daļā norādītais vienas nedēļas

laikposms. Tā nekavējoties nosūta pieteikumu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei. Izcelsmes dalībvalsts informē pretendentu par pieteikuma statusu un vienlaikus nosūta pieteikumu uzņēmējai dalībvalstij.

2. Direktīvas 16., 21., 49.a un 49.b pantā minētajos gadījumos uzņēmēja dalībvalsts lemj par to, vai izdot Eiropas profesionālo karti saskaņā ar 1. punktu viena mēneša laikā pēc izcelsmes dalībvalsts nosūtītā pieteikuma saņemšanas. Pienācīgi pamatotu šaubu gadījumā uzņēmēja dalībvalsts var izcelsmes dalībvalstij pieprasīt, lai tā sniedz papildu informāciju vai pievieno apliecinātu dokumenta kopiju, kuru pēdējā nodrošina ne vēlāk kā divas nedēļas pēc pieprasījuma iesniegšanas. Neatkarīgi no jebkāda šāda pieprasījuma un ievērojot 5. punkta otro daļu, piemēro viena mēneša laikposmu.

3. Direktīvas 7. panta 4. punktā un 14. pantā minētajos gadījumos uzņēmēja dalībvalsts divos mēnešos no izcelsmes dalībvalsts nosūtītā pieteikuma saņemšanas lemj par to, vai izdot Eiropas profesionālo karti vai personai ar profesionālo kvalifikāciju piemērot kompensācijas pasākumus. Pienācīgi pamatotu šaubu gadījumā uzņēmēja dalībvalsts var izcelsmes dalībvalstij pieprasīt, lai tā sniedz papildu informāciju vai pievieno apliecinātu dokumenta kopiju, kuru pēdējā nodrošina ne vēlāk kā divas nedēļas pēc pieprasījuma iesniegšanas. Neatkarīgi no jebkāda šāda pieprasījuma un ievērojot 5. punkta otro daļu, piemēro divu mēnešu laikposmu.

4. Ja uzņēmēja dalībvalsts nesaņem ne no izcelsmes dalībvalsts, ne no pretendenta nepieciešamo informāciju, kuru tā var pieprasīt saskaņā ar šo direktīvu, lai pieņemtu lēmumu par Eiropas profesionālās kartes izdošanu, tā var atteikt kartes izdošanu. Šādu atteikumu pienācīgi pamato.

5. Ja uzņēmēja dalībvalsts nepieņem lēmumu šā panta 2. un 3. punktā noteiktajos termiņos vai neorganizē zināšanu pārbaudi saskaņā ar 7. panta 4. punktu, uzskata, ka Eiropas profesionālā karte ir izdota, un, izmantojot *IMI*, to automātiski nosūta personai ar profesionālo kvalifikāciju.

Uzņēmējai dalībvalstij ir iespēja par divām nedēļām pagarināt 2. un 3. punktā noteiktos Eiropas profesionālās kartes automatiskās izdošanas termiņus. Tā paskaidro pagarināšanas iemeslus un attiecīgi informē pretendentu. Šādu

pagarinājumu var atkārtot vienu reizi, taču tikai tad, ja tas ir absolūti nepieciešams, jo īpaši tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar sabiedrības veselību vai pakalpojuma saņēmēju drošību.

6. Darbības, kuras izcelsmes dalībvalsts īstenojusi saskaņā ar 1. punktu, aizstāj jebkādu pieteikumu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

7. Izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 1. līdz 5. punktu, vai to, ka izcelsmes dalībvalsts nav pieņēmusi lēmumu, var apstrīdēt saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

4.e pants

Eiropas profesionālās kartes datu apstrāde un piekļuve tiem

1. Neskarot nevainīguma prezumpciju, izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes savlaicīgi atjaunina atbilstīgo *IMI* lietu ar informāciju par disciplināriem pasākumiem vai par kriminālsodiem, kas ir saistīti ar aizliegumu vai ierobežojumu un kas ietekmē personas, kurai piešķirta Eiropas profesionālā karte darbību veikšanu atbilstīgi šai direktīvai. To darot, tās ievēro personas datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju (**)). Šādi atjauninājumi ietver vairs nevajadzīgas informācijas dzēšanu. Persona, kurai ir piešķirta Eiropas profesionālā karte un kompetentās iestādes, kam ir pieejama attiecīgā *IMI* lieta, tiek nekavējoties informētas par visiem atjauninājumiem. Minētais pienākums neskar brīdināšanas pienākumus, kas dalībvalstīm noteikti 56.a pantā.

2. Šā panta 1. punktā minētās informācijas atjauninājumu saturs attiecas tikai uz:

a) profesionāļa identitāti;

b) attiecīgo profesiju;

- c) informāciju par valsts iestādi vai tiesu, kas pieņēmusi lēmumu par ierobežojuma vai aizlieguma noteikšanu;
- d) ierobežojuma vai aizlieguma piemērošanas jomu; un
- e) laikposmu, kurā piemēro ierobežojumu vai aizliegumu.

3. Saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK piekļuve informācijai *IMI* lietā ir ierobežota, un tai var piekļūt tikai izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalstu kompetentās iestādes. Kompetentās iestādes informē personu, kurai piešķirta Eiropas profesionālā karte, par *IMI* lietas saturu pēc minētās personas pieprasījuma.

4. Eiropas profesionālajā kartē ietver tikai to informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu personas, kurai tā piešķirta, tiesības darboties profesijā, kurai šī karte ir izdota, proti, attiecīgās personas vārdu, uzvārdu, dzimšanas datumu un vietu, profesiju, kvalifikāciju un piemērojamo režīmu, ieskaitītās kompetentās iestādes, kartes numuru, drošības elementus un atsauci uz identitāti apliecinošu derīgu dokumentu. *IMI* lietā iekļauj informāciju par personas, kurai ir piešķirta Eiropas profesionālā karte, iegūto profesionālo pieredzi vai nokārtotajiem kompensācijas pasākumiem.

5. *IMI* lietā iekļautos personas datus var apstrādāt, ciktāl tas nepieciešams pašas atzišanas procedūras nolūkā un lai sagatavotu apliecinājumu par atzišanu vai par 7. pantā noteiktās deklarācijas nosūtīšanu. Dalībvalstis nodrošina, ka personai, kurai ir piešķirta Eiropas profesionālā karte, ir tiesības jebkurā laikā un bez maksas pieprasīt labot neprecīzus vai nepilnīgus datus vai dzēst vai bloķēt attiecīgo *IMI* lietu. Attiecīgo personu informē par šīm tiesībām Eiropas profesionālās kartes izdošanas laikā un pēc tam reizi divos gados atgādina par tām. Ja sākotnējais Eiropas profesionālās kartes pieteikums tika iesniegts ar interneta starpniecību, atgādinājumu nosūta automātiski, izmantojot *IMI*.

Ja saņemts pieprasījums dzēst *IMI* lietu, kas saistīta ar Eiropas profesionālo karti, kura izdota uzņēmējdarbības veikšanai vai īslaicīgu un gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar 7. panta 4. punktu, attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes personai ar profesionālo kvalifikāciju izsniedz dokumentu, ar kuru apliecina viņa profesionālo kvalifikāciju atzišanu.

6. Saistībā ar personas datu apstrādi Eiropas profesionālās kartes un visu *IMI* lietu vajadzībām dalībvalstu

attiecīgās kompetentās iestādes uzskata par personas datu apstrādātājiem Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punkta nozīmē. Saistībā ar Komisijas priekšlikumiem, kas noteikti šā panta 1. līdz 4. punktā, un ar tiem saistīto personas datu apstrādi uzskata, ka Komisija ir par datu apstrādi atbildīgā persona tādā nozīmē, kā paredzēts 2. panta d) punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (***)).

7. Neskarot 3. punktu, uzņēmējas dalībvalstis nodrošina, ka darba devēji, klienti, pacienti, publiskas iestādes un citas ieinteresētās personas var pārbaudīt Eiropas profesionālās kartes, ko tiem uzrāda persona, kurai tā piešķirta, autentiskumu un derīgumu.

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka noteikumus par piekļuvi *IMI* lietai, kā arī tehniskos līdzekļus un procedūras pirmajā daļā minētās pārbaudes veikšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 58. panta 2. punktā.

4.f pants

Daļēja piekļuve

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, piešķir daļēju piekļuvi profesionālai darbībai tās teritorijā tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) profesionālis ir pilnībā kvalificēts izcelsmes dalībvalstī veikt profesionālo darbību, attiecībā uz kuru uzņēmējā dalībvalstī ir prasīta daļēja piekļuve;
- b) atšķirības starp profesionālo darbību, ko likumīgi īsteno izcelsmes dalībvalstī, un attiecīgo reglamentēto profesiju uzņēmējā dalībvalstī ir tik lielas, ka kompensācijas pasākumu piemērošana nozīmētu to, ka pretendents ir jāpabeidz pilna izglītības un apmācības programma uzņēmējā dalībvalstī, lai tajā pilnībā piekļūtu reglamentētajai profesijai;
- c) profesionālo darbību var objektīvi nošķirt no citām darbībām, kas ietilpst reglamentētajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī.

Šā punkta c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde ņem vērā to, vai izcelsmes dalībvalstī profesionālo darbību var veikt autonomi.

par vienu gadu ilgu darbošanos profesijā nepiemēro, ja profesija vai izglītība un apmācība, pēc kuras iegūst šo profesiju, ir reglamentēta.”;

2. Daļēju piekļuvi var nepiešķirt, ja šādu noraidījumu pamato sevišķi svarīgas vispārējas intereses, un tas ir piemērots, lai nodrošinātu izvirzītā mērķa sasniegšanu, kā arī nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu minēto mērķi.

7) direktīvas 7. pantu groza šādi:

3. Pieteikumus par uzņēmējdarbības veikšanu uzņēmējā dalībvalstī izskata saskaņā ar III sadaļas I un IV nodaļu.

a) panta 2. punktu groza šādi:

4. Pieteikumus par īslaicīgu un gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšanu uzņēmējā dalībvalstī saistībā ar profesionālajām darbībām, kas skar sabiedrības veselību vai drošību, izskata saskaņā ar II sadaļu.

i) punkta d) un e) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

5. Atkāpjoties no 7. panta 4. punkta sestās daļas un 52. panta 1. punkta, profesionālo darbību īsteno, izmantojot izcelsmes dalībvalsts noteikto profesionālo nosaukumu, tiklīdz ir piešķirta daļēja piekļuve. Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai minētais profesionālais nosaukums tiek izmantots uzņēmējas dalībvalsts valodās. Profesionāļi, kam piešķirta daļēja piekļuve, skaidri norāda pakalpojumu saņēmējiem savas profesionālās darbības tvērumu.

“d) attiecībā uz 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem gadījumiem – jebkāds apliecinājums tam, ka iepriekšējos desmit gados pakalpojumu sniedzējs vismaz vienu gadu ir veicis attiecīgo darbību;

e) profesijām drošības nozarē, veselības aprūpes nozarē un profesijām, kuras saistītas ar nepilngadīgu personu izglītošanu, tostarp bērnu aprūpi un agrīnu pirmsskolas izglītību, ja dalībvalsts to prasa no saviem pilsoņiem, – apliecinājums, kas apstiprina to, ka nav piemērota pagaidu vai galīga atstādināšana no darbības profesijā vai nav pieņemts spriedums krimināllietā.”;

6. Šis pants neattiecas uz tiem profesionāļiem, kuru profesionālās kvalifikācijas ir automātiski atzītas saskaņā ar III sadaļas II, III un IIIa nodaļu.

ii) pievieno šādus apakšpunktus:

“f) profesijām, kas skar pacientu drošību – deklarācija par to, ka pretendents ir valodas zināšanas, kas nepieciešamas, lai veiktu profesionālo darbību uzņēmējā dalībvalstī;

g) profesijām, uz kurām attiecas 16. pantā minētās darbības un par kurām dalībvalsts paziņojusi saskaņā ar 59. panta 2. punktu – sertifikāts attiecībā uz profesionālās darbības veidu un ilgumu, ko izsniegusi kompetentā iestāde vai struktūra dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību.”;

(*) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(**) OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

(***) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.”;

6) direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

b) iekļauj šādu punktu:

“b) ja pakalpojumu sniedzējs pārceļas un ja viņš pēdējo desmit gadu laikā pirms pakalpojumu sniegšanas, kad šī profesija nebija reglamentēta dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, vismaz vienu gadu ir darbojies šajā profesijā vienā vai vairākās dalībvalstīs. Nosacījumu

“2.a Ja pakalpojumu sniedzējs iesniedz saskaņā ar 1. punktu pieprasīto deklarāciju, minētajam pakalpojumu sniedzējam ir tiesības uz piekļuvi pakalpojumu darbībai vai veikt minēto darbību visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Dalībvalsts var pieprasīt 2. punktā uzskaitīto papildu informāciju par pakalpojumu sniedzēja profesionālajām kvalifikācijām, ja:

- a) minētās dalībvalsts teritorijas dažādās daļās profesiju reglamentē atšķirīgi;
- b) šādu regulējumu piemēro arī visiem minētās dalībvalsts pilsoņiem;
- c) šāda regulējuma atšķirības tiek pamatotas ar sevišķi svarīgām vispārējām interesēm, kas saistītas ar sabiedrības veselību vai pakalpojumu saņēmēju drošību, un
- d) dalībvalstij nav nekādu citu līdzekļu, lai iegūtu šādu informāciju.”;
- c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Pirmo reizi sniedzot pakalpojumus, tādu reglamentētu profesiju gadījumā, kas skar sabiedrības veselību vai drošību un kam nepiemēro automatisko atzīšanu saskaņā ar III sadaļas II, III vai IIIa nodaļu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pārbaudīt pakalpojumu sniedzēja profesionālās kvalifikācijas pirms pakalpojumu pirmās sniegšanas reizes. Šāda iepriekšēja pārbaude ir iespējama tikai tad, ja pārbaudes nolūks ir izvairīties no būtiska kaitējuma pakalpojumu saņēmēja veselībai vai drošībai pakalpojumu sniedzēja nepietiekamas profesionālās kvalifikācijas dēļ un ja šāda pārbaude nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šādam nolūkam.

Ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc 1. un 2. punktā minētās deklarācijas un pavaddokumentu saņemšanas kompetentā iestāde informē pakalpojumu sniedzēju par savu lēmumu:

- a) nepārbaudīt viņa profesionālās kvalifikācijas;
- b) pēc viņa profesionālo kvalifikāciju pārbaudes:
- i) prasīt pakalpojumu sniedzējam veikt zināšanu pārbaudi; vai
- ii) atļaut sniegt pakalpojumus.

Ja rodas sarežģījumi, kas varētu aizkavēt otrajā daļā minētā lēmuma pieņemšanu, kompetentā iestāde tajā pašā termiņā paziņo pakalpojumu sniedzējam kavējuma

iemeslu. Sarežģījumus atrisina viena mēneša laikā no minētā paziņojuma, un lēmumu pieņem divos mēnešos pēc sarežģījumu atrisināšanas.

Ja pastāv būtiskas atšķirības starp pakalpojumu sniedzēja profesionālajām kvalifikācijām un apmācību, kas vajadzīga uzņēmējā dalībvalstī, ciktāl šādas atšķirības var kaitēt sabiedrības veselībai vai drošībai un ciktāl šādas atšķirības nevar kompensēt pakalpojumu sniedzēja profesionālā pieredze vai zināšanas, prasmes un kompetences, kuras nodrošinājusi mūžizglītība un šim nolūkam apstiprinājusi attiecīga iestāde, uzņēmēja dalībvalsts dod minētajam pakalpojumu sniedzējam iespēju – zināšanu pārbaudē, kā minēts otrās daļas b) apakšpunktā, – parādīt, ka viņš ir ieguvis trūkstošās zināšanas, prasmes vai kompetenci. Pamatojoties uz minēto, uzņēmēja dalībvalsts pieņem lēmumu par to, vai atļaut pakalpojumu sniegšanu. Jebkurā gadījumā jābūt iespējai sniegt pakalpojumu viena mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar otro daļu.

Ja kompetentā iestāde nereaģē otrajā un trešajā daļā noteiktajos termiņos, pakalpojumu var sniegt.

Tajos gadījumos, kad profesionālās kvalifikācijas ir pārbaudītas saskaņā ar šo punktu, pakalpojumu sniedz, izmantojot uzņēmējas dalībvalsts noteikto profesionālo nosaukumu.”;

- 8) direktīvas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pamatotu šaubu gadījumā uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā veic uzņēmējdarbību, sniegt visu informāciju, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības likumību un viņa reputāciju, kā arī informāciju par to, ka nav piemēroti disciplinārie sodi vai kriminālsodi saistībā ar profesionālo darbību. Gadījumā, ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes nolemj pārbaudīt pakalpojuma sniedzēja profesionālās kvalifikācijas, tās var pieprasīt tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tas veic uzņēmējdarbību, informāciju par pakalpojumu sniedzēja apmācības kursiem, ciktāl tas vajadzīgs, lai novērtētu būtiskas atšķirības, kas varētu kaitēt sabiedrības veselībai vai drošībai. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā veic uzņēmējdarbību, sniedz minēto informāciju saskaņā ar 56. pantu. Ja izcelsmes dalībvalstī profesijas nav reglamentētas, šādu informāciju var sniegt arī 57.b pantā minētie atbalsta centri.”;

9) direktīvas 11. pantu groza šādi:

b) otro daļu svītro;

a) pirmo daļu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“Šīs direktīvas 13. panta un 14. panta 6. punkta piemērošanas nolūkā profesionālās kvalifikācijas grupē šādos līmeņos:”;

ii) daļas c) punkta ii) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“ii) reglamentēta izglītība vai apmācība vai – reglamentēto profesiju gadījumā – profesionālā apmācība ar īpašu struktūru, ar kompetencēm, kas pārsniedz b līmenī paredzēto, kura atbilst i) apakšpunktā paredzētajam apmācības līmenim, ja šāda apmācība nodrošina salīdzināmu profesionālo standartu un sagatavo apmācāmo personu salīdzināmam pienākumu un funkciju līmenim ar noteikumu, ka diplomam ir pievienots izcelsmes dalībvalsts izsniegts sertifikāts;”;

iii) daļas d) un e) punktus aizstāj ar šādiem:

“d) diploms, kas apliecina to, ka attiecīgā persona ir sekmīgi pabeigusi apmācību pēcvidusskolas līmenī, kas ilgusi vismaz trīs, bet ne vairāk kā četrus gadus, vai līdzvērtīga ilguma daļlaika apmācību, kuru papildus var izteikt ar līdzvērtīgu ECTS kredītpunktu skaitu, kas iegūts universitātē vai augstskolā, vai citā līdzvērtīgā iestādē, kā arī – attiecīgā gadījumā – ka ir sekmīgi pabeigta profesionālā apmācība, kura vajadzīga papildus šādam pēcvidusskolas kursam;

e) diploms, kas apliecina to, ka attiecīgā persona ir sekmīgi pabeigusi pēcvidusskolas kursu, kura ilgums ir vismaz četri gadi, vai līdzvērtīga ilguma daļlaika apmācību, kuru papildus var izteikt ar līdzvērtīgu ECTS kredītpunktu skaitu, kas iegūts universitātē vai augstskolā, vai citā līdzvērtīgā iestādē, kā arī – attiecīgā gadījumā – ka ir sekmīgi pabeigta profesionālā apmācība, kura vajadzīga papildus šādam pēcvidusskolas kursam.”;

10) direktīvas 12. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu vai kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu kopumu, kas apliecina, ka ir sekmīgi pabeigta pilna laika vai daļlaika apmācība Savienībā oficiālo programmu ietvaros vai ārpus tām, kuru šī dalībvalsts atzīst par līdzvērtīgu, un kas personai, kas ir saņēmusi šos dokumentus, piešķir tādas pašas piekļuves tiesības profesijai vai darbībai profesijā vai kas sagatavo viņu šīs profesijas veikšanai, uzskata par 11. pantā minētiem kvalifikāciju apliecināšanu dokumentiem, ietverot attiecīgo līmeni.”;

11) direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu:

“13. pants

Atzīšanas nosacījumi

1. Ja piekļuve reglamentētai profesijai vai darbībai šādā profesijā uzņēmējā dalībvalstī ir atkarīga no tā, vai personai ir konkrētas profesionālās kvalifikācijas, minētās dalībvalsts kompetentā iestāde atļauj pretendentiem piekļūt un darboties minētajā profesijā saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem, kurus piemēro tās pilsoņiem, ja viņiem ir kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecināšanu dokumenti, kuri minēti 11. pantā un kurus prasa cita dalībvalsts, lai piekļūtu profesijai vai darbotos profesijā tās teritorijā.

Kompetences apliecinājumus vai kvalifikāciju apliecināšanu dokumentus izdod dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar minētās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem.

2. Piekļūt profesijai un veikt darbību tajā, kā aprakstīts 1. punktā, atļauj arī tiem pretendentiem, kas attiecīgajā profesijā iepriekšējo desmit gadu laikā vienu gadu veikuši pilna laika darbību vai līdzvērtīga kopēja ilguma laikposmā daļlaika darbību citā dalībvalstī, kura minēto profesiju nereglamentē, un kam ir viens vai vairāki kompetences apliecinājumi vai kvalifikāciju apliecināšanu dokumenti, ko izdevusi cita dalībvalsts, kura minēto profesiju nereglamentē.

Kompetences apliecinājumi un kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tos ir izdevusi dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar minētās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem;
- b) tie apliecina, ka persona, kas ir saņēmusi šos dokumentus, ir sagatavota veikt darbību attiecīgajā profesijā.

Tomēr pirmajā daļā minēto viena gada profesionālo pieredzi var nepieprasīt, ja pretendenta kvalifikāciju apliecinājošajos dokumentos ir apstiprināts, ka izglītība un apmācība bijusi reglamentēta.

3. Uzņēmēja dalībvalsts pieņem izcelsmes dalībvalsts saskaņā ar 11. pantu apliecināto līmeni, kā arī sertifikātu, ar kuru izcelsmes dalībvalsts apstiprina, ka 11. panta c) punkta ii) apakšpunktā minētā reglamentētā izglītība un apmācība vai profesionālā apmācība ar īpašu struktūru ir līdzvērtīga līmenim, kas noteikts 11. panta c) punkta i) apakšpunktā.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta un 14. panta, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikt piekļuvi profesijai un tiesības veikt darbību profesijā personām, kurām ir piešķirts 11. panta a) punktā klasificētais kompetences apliecinājums, ja valsts profesionālā kvalifikācija, kas vajadzīga darbībai šajā profesijā šīs dalībvalsts teritorijā, ir klasificēta 11. panta e) punktā.”;

12) direktīvas 14. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šīs direktīvas 13. pants neliedz uzņēmējai dalībvalstij pieprasīt pretendentam pabeigt adaptācijas periodu, kas var ilgt līdz trim gadiem, vai veikt zināšanu pārbaudi, ja:

- a) apmācība, ko pretendents saņēmis, aptver mācību priekšmetus, kuri būtiski atšķiras no tiem, ko aptver kvalifikāciju apliecinājošais dokuments, kurš nepieciešams uzņēmējai dalībvalstī;

- b) reglamentētā profesija uzņēmējā dalībvalstī ietver vienu vai vairākas reglamentētas profesionālās darbības, kuras atbilstīgajā profesijā nepastāv pretendenta izcelsmes dalībvalstī, un uzņēmējā dalībvalstī nepieciešamā apmācība aptver mācību priekšmetus, kuri būtiski atšķiras no tiem, ko aptver pretendenta kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecinājošais dokuments.”;

- b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja Komisija uzskata, ka otrajā daļā minētā atkāpe ir nepiemērota vai ka tā neatbilst Savienības tiesību aktiem, tā pieņem īstenošanas aktu trīs mēnešos pēc visas vajadzīgās informācijas saņemšanas, lai pieprasītu attiecīgajai dalībvalstij nepiemērot paredzēto pasākumu. Ja Komisija nav reaģējusi minētajā termiņā, atkāpi var piemērot.”

- c) panta 3. punktā pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no principa par pretendenta izvēles tiesībām, kā noteikts 2. punktā, uzņēmēja dalībvalsts var noteikt vai nu adaptācijas periodu, vai zināšanu pārbaudi:

- a) personai ar profesionālo kvalifikāciju, kas minēta 11. panta a) punktā un kas iesniedz pieteikumu par savas profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, ja pieprasītā valsts profesionālā kvalifikācija ir klasificēta 11. panta c) punktā; vai
- b) personai ar profesionālo kvalifikāciju, kas minēta 11. panta b) punktā un kas iesniedz pieteikumu par savas profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, ja pieprasītā valsts profesionālā kvalifikācija ir klasificēta 11. panta d) vai e) punktā.

Gadījumā, ja persona ar profesionālo kvalifikāciju, kas minēta 11. panta a) punktā, iesniedz pieteikumu par savas profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, uzņēmēja dalībvalsts var noteikt gan adaptācijas periodu, gan zināšanu pārbaudi, ja pieprasītā valsts profesionālā kvalifikācija ir klasificēta 11. panta d) punktā.”;

d) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Šā panta 1. un 5. punkta piemērošanas nolūkā “mācību priekšmeti, kuri būtiski atšķiras” ir tādi mācību priekšmeti, attiecībā uz kuriem iegūtās zināšanas, prasmes un kompetences ir būtiskas darbības veikšanai attiecīgajā profesijā un attiecībā uz kuriem iecelotāja saņemtā apmācība tās satura ziņā būtiski atšķiras no apmācības, kas tiek pieprasīta uzņēmējā dalībvalstī.

5. Šā panta 1. punktu piemēro, atbilstīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu. Jo īpaši, ja uzņēmēja dalībvalsts paredz prasīt, lai pretendents pabeidz adaptācijas periodu vai veic zināšanu pārbaudi, tai vispirms jāpārlicinās par to, vai zināšanas, prasmes un kompetences, ko pretendents apguvis savas profesionālās pieredzes vai mūžizglītības gaitā un ko apstiprinājusi attiecīga iestāde jebkurā dalībvalstī vai trešā valstī, ir tādas zināšanas, prasmes un kompetences, kuras pilnīgi vai daļēji aptver 4. punktā definētos mācību priekšmetus, kuri būtiski atšķiras.”;

e) pievieno šādus punktus:

“6. Lēmumu par adaptācijas perioda vai zināšanu pārbaudes piemērošanu atbilstīgi pamato. Pretendentam jo īpaši sniedz šādu informāciju:

a) profesionālās kvalifikācijas līmenis, kas vajadzīgs uzņēmējā dalībvalstī, un pretendenta profesionālās kvalifikācijas līmenis saskaņā ar 11. pantā noteikto klasifikāciju; un

b) būtiskas atšķirības, kas minētas 4. punktā, un iemesli, kuru dēļ minētās atšķirības nevar kompensēt ar attiecīgas iestādes apstiprinātām zināšanām, prasmēm un kompetencēm, kas iegūtas profesionālās pieredzes vai mūžizglītības gaitā.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka pretendents ir iespēja veikt šā panta 1. punktā minēto zināšanu pārbaudi ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad pieņemts sākotnējais lēmums, kurā noteikts, ka pretendents jākārtu zināšanu pārbaude.”;

13) direktīvas 15. pantu svītros;

14) direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu:

“20. pants

Direktīvas IV pielikumā izklāstīto darbību sarakstu pielāgošana

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz IV pielikumā izklāstīto to darbību sarakstu pielāgošanu, kurām piemēro profesionālās pieredzes atzīšanu atbilstīgi 16. pantam, nolūkā atjaunināt vai precizēt IV pielikumā uzskaitītās darbības, jo īpaši lai sīkāk noteiktu to darbības jomu un pienācīgi ņemtu vērā jaunākos sasniegumus uz darbībām balstītas nomenklatūras jomā, ja tas nav saistīts ar atsevišķu kategoriju darbības jomas sašaurināšanu un ja darbības netiek pārvietotas starp pastāvošo I, II un III sarakstu IV pielikumā.”;

15) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Attiecībā uz to aptieku darbību, uz kurām neattiecas teritoriālie ierobežojumi, dalībvalsts izņēmuma kārtā var pieņemt lēmumu nepiešķirt spēku V pielikuma 5.6.2. punktā minētiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, kas nepieciešami, lai izveidotu jaunas publiski pieejamas aptiekas. Šā punkta piemērošanas nolūkā par jaunām aptiekām uzskata arī aptiekas, kas darbojas mazāk kā trīs gadus.

Minēto izņēmumu nevar piemērot attiecībā uz farmaceitiem, kuru kvalifikācijas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes jau ir atzinušas citiem mērķiem un kuri minētajā dalībvalstī faktiski un likumīgi jau veic farmaceita profesionālo darbību vismaz trīs gadus pēc kārtas.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Attiecībā uz piekļuvi ārstu, vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, veterinārārstu, vecmāšu un farmaceitu profesionālai darbībai un šādas darbības veikšanu ikviena dalībvalsts paredz nosacījumu, ka ir vajadzīgi kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kuri minēti attiecīgi V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā un kuri apstiprina, ka attiecīgais profesionālis savas apmācības laikā ir apguvis attiecīgi zināšanas, prasmes un kompetences, kas minētas 24. panta 3. punktā, 31. panta 6. punktā, 31. panta 7. punktā, 34. panta 3. punktā, 38. panta 3. punktā, 40. panta 3. punktā un 44. panta 3. punktā.

Lai ņemtu vērā vispārēji atzītu zinātnes un tehnikas progresu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus, lai atjauninātu 24. panta 3. punktā, 31. panta 6. punktā, 34. panta 3. punktā, 38. panta 3. punktā, 40. panta 3. punktā, 44. panta 3. punktā un 46. panta 4. punktā minētās zināšanas un prasmes un atspoguļotu to Savienības tiesību aktu attīstību, kuri tieši ietekmē profesionāļus.

Šādi atjauninājumi nevienā dalībvalstī nerada vajadzību izdarīt grozījumus to pašreizējos būtiskos tiesību aktu principos, kas paredz profesiju struktūru attiecībā uz fizisku personu apmācību un piekļuves nosacījumiem. Veicot šādus atjauninājumus, ievēro dalībvalstu atbildību par izglītības sistēmu organizāciju, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165. panta 1. punktā.”;

c) panta 7. punktu svīturo;

16) iekļauj šādu pantu:

“21.a pants

Paziņošanas procedūra

1. Katra dalībvalsts informē Komisiju par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ko tā pieņem attiecībā uz kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu izsniegšanu profesijās, uz kurām attiecas šī nodaļa.

Tādu kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu gadījumā, kuri minēti 8. iedaļā, paziņojumu saskaņā ar pirmo daļu adresē arī pārējām dalībvalstīm.

2. Šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā ietver informāciju par mācību programmu ilgumu un saturu.

3. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu nosūta, izmantojot IMI.

4. Lai pienācīgi ņemtu vērā likumdošanas un administratīva rakstura attīstību dalībvalstīs un ar nosacījumu, ka

normatīvie un administratīvie akti, kuri ir paziņoti, ievērojot šā panta 1. punktu, atbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus, lai grozītu V pielikuma 5.1.1. līdz 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. un 5.7.1. punktu, kas attiecas uz kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu dalībvalstu pieņemto nosaukumu atjaunināšanu un – attiecīgā gadījumā – struktūru, kas izdod kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, tiem pievienoto sertifikātu un atbilstīgo profesionālo nosaukumu.

5. Ja normatīvie un administratīvie akti, kas ir paziņoti ievērojot 1. punktu, neatbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem, Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai noraidītu pieprasīto V pielikuma 5.1.1. līdz 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. vai 5.7.1. punkta grozīšanu.”;

17) direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) pirmās daļas b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) dalībvalstis saskaņā ar katrai dalībvalstij specifiskajām procedūrām nodrošina, ka, veicinot pastāvīgu profesionālo izaugsmi, tiem profesionāļiem, uz kuru profesionālo kvalifikāciju attiecas šīs sadaļas III nodaļa, ir iespējas atjaunināt savas zināšanas, prasmes un kompetences, lai saglabātu drošu un efektīvu profesionālo darbību un sekotu līdzi attīstībai profesionālajā jomā.”;

b) pantam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis līdz 2016. gada 18. janvārim paziņo Komisijai par pasākumiem, kas pieņemti ievērojot pirmās daļas b) punktu.”;

18) direktīvas 24. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ārsta pamatapmācība ir kopā vismaz piecus gadus ilgas studijas, ko papildus var izteikt arī līdzvērtīgā skaitā ECTS kredītpunktu, un vismaz 5 500 stundas teorētiskās un praktiskās apmācības, ko nodrošina vai uzrauga universitāte.

Attiecībā uz profesionāļiem, kuri sākuši studijas pirms 1972. gada 1. janvāra, pirmajā daļā minētais apmācību kurss var ietvert sešus mēnešus ilgu universitātes līmeņa pilna laika praktisko apmācību, ko uzrauga kompetentas iestādes.”;

“Lai pienācīgi ņemtu vērā izmaiņas valstu tiesību aktos un lai atjauninātu šo direktīvu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus, lai V pielikuma 5.1.3. punktā ietvertu jaunas medicīnas specialitātes, kas ir kopējas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu.”;

19) direktīvas 25. pantu groza šādi:

21) Direktīvas 27. pantā iekļauj šādu punktu:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“2.a Dalībvalstis atzīst V pielikuma 5.1.2. un 5.1.3. punktā uzskaitītās specializētā ārsta kvalifikācijas, kas Itālijā piešķirtas ārstiem, kuri medicīnas speciālista apmācību ir sākuši laikposmā pēc 1983. gada 31. decembra un pirms 1991. gada 1. janvāra, neskatoties uz to, ka attiecīgā apmācība neatbilst visām 25. pantā noteiktajām apmācības prasībām, ja kvalifikācijas dokumentam ir pievienots sertifikāts, kuru izsniegušas Itālijas kompetentās iestādes un kurā apstiprina, ka pēdējos desmit gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgais ārsts Itālijā vismaz septiņus gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veicis medicīnas speciālista darbību tajā pašā specializācijas jomā.”;

“1. Uz specializētā ārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtai un apstiprinātai ārstu pamatapmācībai, kā minēts 24. panta 2. punktā, kuras gaitā apmācāmā persona ir apguvusi atbilstīgās zināšanas medicīnas pamatdisciplīnās.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

22) direktīvas 28. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“3.a Dalībvalstis savos tiesību aktos var paredzēt daļējus atbrīvojumus no V pielikuma 5.1.3. punktā uzskaitītajiem specializētā ārsta apmācības kursiem, piemērojot šos atbrīvojumus katrā gadījumā atsevišķi, ar noteikumu, ka daļa no minētās apmācības ir apgūta jau kādā citā no V pielikuma 5.1.3. punktā uzskaitītajiem speciālista apmācības kursiem, un ja profesionālis dalībvalstī jau iepriekš ieguvis profesionālo kvalifikāciju. Dalībvalstis nodrošina, ka piešķirtais atbrīvojums neveido vairāk par pusi no attiecīgā specializētā ārsta apmācības kursa minimālā ilguma.

“1. Uz vispārējās prakses ārstu specifiskās apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtai un apstiprinātai ārstu pamatapmācībai, kā minēts 24. panta 2. punktā, kuras gaitā apmācāmā persona ir apguvusi atbilstīgās zināšanas medicīnas pamatdisciplīnās.”;

Katra dalībvalsts paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par attiecīgajiem valsts tiesību aktiem katrā šādu daļēju atbrīvojumu gadījumā.”;

23) direktīvas 31. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Uz vispārējās aprūpes māsas apmācības sākšanu alternatīvi attiecas šādi nosacījumi:

“5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz V pielikuma 5.1.3. punktā minēto apmācības minimālo ilgumu pielāgošanu zinātnes un tehnikas progresam.”;

a) pabeigta 12 gadus ilga vispārējā izglītība, ko apliecina dalībvalsts kompetento iestāžu vai struktūru izdots diploms, sertifikāts vai cita veida apliecinājums, vai arī sertifikāts par līdzvērtīga eksāmena sekmīgu nokārtošanu, kas dod tiesības iestāties universitātēs vai tāda līmeņa augstākās izglītības iestādēs, kurš atzīts kā līdzvērtīgs; vai

20) direktīvas 26. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

b) pabeigta vismaz 10 gadus ilga vispārējā izglītība, ko apliecina dalībvalsts kompetento iestāžu vai struktūru izdots diploms, sertifikāts vai cita veida apliecināošs dokuments, vai arī sertifikāts par līdzvērtīga eksāmena sekmīgu nokārtošanu, kas dod tiesības iestāties vispārējās aprūpes māsu profesionālās apmācības skolā vai piedalīties māsu profesionālās apmācības programmā.”;

citas kompetentas personas universitātēs, augstākās izglītības iestādēs, kuru līmenis atzīts par līdzvērtīgu, vai vispārējās aprūpes māsu profesionālajās skolās vai profesionālās apmācības programmās.”;

b) panta 2. punkta otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz grozījumiem V pielikuma 5.2.1. punktā iekļautajā sarakstā, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Otrajā daļā minētie grozījumi dalībvalstīs nerada vajadzību izdarīt grozījumus to pašreizējos būtiskos tiesību aktu principos, kas paredz profesiju struktūru attiecībā uz fizisku personu apmācību un piekļuves nosacījumiem. Veicot šādus grozījumus, ievēro dalībvalstu atbildību par izglītības sistēmu organizāciju, kā noteikts LESD 165. panta 1. punktā.”;

c) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Vispārējās aprūpes māsu apmācība kopumā ir vismaz trīs gadus ilgas studijas, ko var papildus izteikt līdzvērtīgos ECTS kredītpunktos un kas ietver vismaz 4 600 stundu ilgu teorētisko un klīnisko apmācību, kurā teorētiskās apmācības ilgums ir vismaz viena trešdaļa un klīniskās apmācības ilgums – vismaz puse no apmācības minimālā ilguma. Dalībvalstis var attiecināt daļējus atbrīvojumus uz profesionāļiem, kas daļu apmācības saņēmuši kursus, kuru līmenis ir vismaz ekvivalents šādai apmācībai.”;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Teorētiskā apmācība ir tā māsu apmācības daļa, kurā apmācāmās māsu iegūst 6. un 7. punktā noteiktās profesionālās zināšanas, prasmes un kompetences. Apmācību nodrošina pacientu aprūpes pasniedzēji un

e) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“5. Klīniskā apmācība ir tā vispārējās aprūpes māsu apmācības daļa, kurā apmācāmās māsu, strādājot komandā un tiešā saskarē ar veselu vai slimu personu un/vai sabiedrību, izmantojot iegūtās zināšanas, prasmes un kompetences, apgūst pacientam vajadzīgās aprūpes organizēšanu, īstenošanu un izvērtēšanu. Apmācāmās māsu apgūst ne vien darbu komandā, bet arī to, kā vadīt komandu un organizēt vispārēju pacientu aprūpi – tostarp personu un nelielu grupu veselības izglītību – veselības aprūpes iestādēs vai sabiedrībā.”;

f) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Vispārējās aprūpes māsu apmācība nodrošina, ka attiecīgais profesionālis ir apguvis šādas zināšanas un prasmes:

a) visaptverošas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir vispārējās aprūpes māsu darbības pamatā, tostarp pietiekamu izpratni par vesela un slima cilvēka ķermeni, fizioloģiskām funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi;

b) zināšanas par profesijas būtību un ētiku, kā arī par vispārējiem veselības un pacientu aprūpes principiem;

c) atbilstošu klīnisko pieredzi; šāda pieredze, kas būtu jāizraugās tās apmācības vērtības dēļ, būtu jāiegūst kvalificēta māsu personāla uzraudzībā un tādās vietās, kur kvalificēta personāla skaits un aprikojums ir atbilstošs pacientu aprūpei;

- d) spēju piedalīties veselības aprūpes personāla praktiskajā apmācībā un pieredzi darbā ar šādu personālu;
- e) pieredzi darbā kopā ar citu profesiju pārstāvjiem veselības aprūpes nozarē.”;
- g) pievieno šādu punktu:
- “7. Vispārējās aprūpes māsas kvalifikācija apliecina, ka attiecīgais profesionālis neatkarīgi no tā, vai apmācība veikta universitātēs, augstākās izglītības iestādēs, kuru līmenis atzīts par līdzvērtīgu, vai vispārējās aprūpes māsu profesionālajās skolās vai māsu profesionālās apmācības programmās, spēj izmantot vismaz šādas kompetences:
- a) kompetence patstāvīgi diagnosticēt, kad ir nepieciešama pacientu aprūpe, izmantojot pašreizējās teorētiskās un klīniskās zināšanas, un plānot, organizēt un īstenot pacientu aprūpi, tajā par pamatu ņemot zināšanas un prasmes, kas iegūtas atbilstīgi 6. punkta a), b) un c) apakšpunktam, lai uzlabotu profesionālo praksi;
- b) kompetence rezultatīvi sadarboties ar citiem veselības aprūpes dalībniekiem, tostarp iesaistīties veselības aprūpes darbinieku praktiskajā apmācībā, izmantojot zināšanas un prasmes, kas iegūtas atbilstīgi 6. punkta d) un e) apakšpunktam;
- c) kompetence palīdzēt indivīdiem, ģimenēm un grupām ievērot veselīgu dzīvesveidu un rūpēties par veselību, izmantojot zināšanas un prasmes, kas iegūtas atbilstīgi 6. punkta a) un b) apakšpunktam;
- d) kompetence patstāvīgi veikt neatliekamus dzīvības glābšanas pasākumus un veikt pasākumus krīžu un katastrofu gadījumos;
- e) kompetence patstāvīgi konsultēt, dot norādījumus un atbalstīt personas, kam nepieciešama aprūpe, un šo personu aprūpētājus;
- f) kompetence patstāvīgi nodrošināt pacientu aprūpes kvalitāti un to novērtēt;
- g) kompetence visaptveroši komunicēt savā profesionālajā jomā un sadarboties ar citu profesiju pārstāvjiem veselības aprūpes nozarē;
- h) kompetence analizēt aprūpes kvalitāti, lai uzlabotu savu profesionālo vispārējās aprūpes māsu praksi.”;
- 24) direktīvas 33. pantu groza šādi:
- a) panta 2. punktu svīturo;
- b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:
- “3. Dalībvalstis atzīst māsu kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus:
- a) kuri Polijā piešķirti māsām, kas līdz 2004. gada 1. maijam pabeigušas apmācību, kura neatbilst 31. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām; un
- b) kurus apliecina bakalaura diploms, kas iegūts, pamatojoties uz īpašu kvalifikācijas celšanas programmu, kura:
- i) paredzēta 11. pantā 2004. gada 20. aprīļa Aktā par grozījumiem Aktā par māsu un vecmātes profesiju un par dažiem citiem normatīvajiem aktiem (“Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis”, 2004. gads, Nr. 92, 885. poz. un 2007. gads, Nr. 176, 1237. poz.), un veselības ministra 2004. gada 11. maija noteikumos par sīki izstrādātiem nosacījumiem studiju nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens – *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas licejus un medicīnas skolas, kas apmāca māsu un vecmātes profesijā (“Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis”, 2004. gads, Nr. 110, 1170. poz. un 2010. gads, Nr. 65, 420. poz.); vai
- ii) 52.3. panta 2. punkts 2011. gada 15. jūlija Aktā par māsu un vecmāšu profesiju (“Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis”, 2011. gads, Nr. 174, poz. 1039) un veselības ministra 2012. gada 14. jūnija noteikumos par sīki izstrādātiem nosacījumiem augstākās izglītības studiju nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens – *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas vidusskolu vai pēcvidusskolas apmācības iestādi, kas apmāca māsu un vecmātes profesijā (“Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis”, 2012. gads, 770. poz.),

nolūkā pārlicināties, vai attiecīgajai māasai ir tāds zināšanu un kompetences līmenis, kas salīdzināms ar to māsu zināšanu un kompetences līmeni, kurām ir kvalifikācija, kas attiecībā uz Poliju noteikta V pielikuma 5.2.2. punktā.”;

25) direktīvas 33.a pantu aizstāj ar šādu:

“Attiecībā uz Rumānijas vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju piemēro tikai šādus noteikumus par iegūtajām tiesībām.

Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuri vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju ieguvuši Rumānijā un kuru apmācība neatbilst 31. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, dalībvalstis atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem turpmāk norādītos vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecināšos dokumentus, ar noteikumu, ka minētajiem dokumentiem ir pievienots sertifikāts, kurā apliecināts, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas minētie dalībvalsts pilsoņi vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikuši vispārējās aprūpes māsas darbību Rumānijā, tostarp ir uzņēmušies pilnu atbildību par pacientu veselības aprūpes plānošanu, organizēšanu un veikšanu, vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikā pirms šādu sertifikātu izdošanas:

- a) “*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*” ar pēcvidusskolas izglītību, ko izdevusi “*școală postliceală*” un kas apliecina, ka apmācība ir sākta pirms 2007. gada 1. janvāra;
- b) “*Diplomă de absolvire de asistent medical generalist*” ar īslai cīgām studijām augstākās izglītības iestādē, kas apliecina, ka apmācība ir sākta pirms 2003. gada 1. oktobra;
- c) “*Diplomă de licență de asistent medical generalist*” ar ilglaicīgām studijām augstākās izglītības iestādē, kas apliecina, ka apmācība ir sākta pirms 2003. gada 1. oktobra.”;

26) direktīvas 34. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Zobārsta pamatapmācība ir kopā vismaz piecus gadus ilgas studijas, ko var papildus izteikt ar līdzvērtīgu skaitu ECTS kredītpunktu un kas ietver vismaz 5 000 stundu ilgu pilna laika teorētisko un praktisko apmācību, kura aptver vismaz V pielikuma 5.3.1. punktā aprakstīto programmu un kuru nodrošina universitāte vai augstskola, kas nodrošina apmācību, kuras līmenis atzīts par līdzvērtīgu universitātes līmenim, vai kuru nodrošina universitātes pārraudzībā.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz grozījumiem V pielikuma 5.3.1. punktā ietvertajā sarakstā, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Otrajā daļā minētie grozījumi dalībvalstīs nerada vajadzību izdarīt grozījumus to pašreizējos būtiskos tiesību aktu principos, kas paredz profesiju struktūru attiecībā uz fizisku personu apmācību un piekļuves nosacījumiem. Veicot šādus grozījumus, ievēro dalībvalstu atbildību par izglītības sistēmu organizāciju, kā noteikts LESD 165. panta 1. punktā.”;

27) direktīvas 35. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Uz specializētā zobārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka ir jābūt pabeigtai un apstiprinātai 34. pantā minētajai apmācībai vai ir jābūt 23. un 37. pantā minētajiem dokumentiem.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Specializētā zobārsta pilna laika kursi ir vismaz trīs gadus ilgi kursi, ko nodrošina kompetento iestāžu vai struktūru uzraudzībā. Tie ietver apmācāmā specializētā zobārsta personisku dalību attiecīgās iestādes darbībā un pienākumos.”;

ii) trešo daļu svītrot;

c) pievieno šādus punktus:

“4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz 2. punktā minētā apmācības minimālā ilguma pielāgošanu zinātnes un tehnikas progresam.

5. Lai pienācīgi ņemtu vērā izmaiņas valstu tiesību aktos un lai atjauninātu šo direktīvu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus, lai V pielikuma 5.3.3. punktā iekļautu jaunas zobārstniecības specialitātes, kas ir kopējas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu.”;

28) direktīvas 37. pantam pievieno šādus punktus:

“3. Attiecībā uz zobārsta kvalifikāciju apliecināšiem dokumentiem, dalībvalstis atzīst šādus dokumentus saskaņā ar 21. pantu gadījumos, ja pretendenti sāka savu apmācību 2016. gada 18. janvārī vai pirms šā datuma.

4. Ikviens dalībvalsts atzīst ārsta kvalifikāciju apliecināšos dokumentus, kas Spānijā izsniegti profesionāļiem, kuri savu universitātes medicīnisko apmācību sākuši laika posmā no 1986. gada 1. janvāra līdz 1997. gada 31. decembrim, un kam pievienots Spānijas kompetento iestāžu izsniegts sertifikāts.

Sertifikātā apstiprina, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgais profesionālis ir sekmīgi pabeidzis vismaz trīs gadus ilgās studijas, ko Spānijas kompetentas iestādes apstiprinājušas kā līdzvērtīgas 34. pantā minētajai apmācībai;

b) piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgais profesionālis vismaz trīs gadus pēc kārtas Spānijā ir faktiski, likumīgi un galvenokārt veicis 36. pantā minēto darbību;

c) attiecīgajam profesionālim ir atļauts veikt vai arī viņš faktiski, likumīgi un galvenokārt veic 36. pantā minēto darbību atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā personas, kam ir kvalifikāciju apliecināšie dokumenti, kas attiecībā uz Spāniju norādīti V pielikuma 5.3.2. punktā.”;

29) direktīvas 38. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Veterinārārsta apmācība ir kopā vismaz piecus gadus ilgas pilna laika teorētiskās un praktiskās studijas, ko var papildus izteikt arī ar līdzvērtīgu skaitu ECTS kredītpunktu, kuras aptver vismaz V pielikuma 5.4.1. punktā minēto studiju programmu un kuras nodrošina universitāte vai augstskola, kas nodrošina apmācību, kuras līmenis atzīts par līdzvērtīgu universitātes līmenim, vai kuras nodrošina universitātes pārraudzībā.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz grozījumu V pielikuma 5.4.1. punktā iekļautajā sarakstā, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Otrajā daļā minētie grozījumi dalībvalstīs nerada vajadzību izdarīt grozījumus to pašreizējos būtiskos tiesību aktu principos, kas paredz profesiju struktūru attiecībā uz fizisku personu apmācību un piekļuves nosacījumiem. Izdarot šādus grozījumus, ievēro dalībvalstu atbildību par izglītības sistēmu organizāciju, kā noteikts LESD 165. panta 1. punktā.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Veterinārārsta apmācība garantē, ka attiecīgais profesionālis ir apguvis šādas zināšanas un prasmes:

a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir veterinārārsta darbības pamatā, un Savienības tiesību aktos saistībā ar šo darbību;

- b) atbilstīgas zināšanas par dzīvnieku ķermeni, funkcijām, uzvedību un fizioloģiskajām vajadzībām, kā arī prasmes un kompetences, kas nepieciešamas to kopšanai, barošanai, labklājībai, reproduktīvo funkciju nodrošināšanai un higiēnai vispār;
- c) klīniskās, epidemioloģiskās un analītiskās prasmes un kompetences, kas nepieciešamas dzīvnieku slimību profilaksei, diagnosticēšanai un ārstēšanai, tostarp par individuālu dzīvnieku vai dzīvnieku grupu anestēziju, ķirurģisko aseptiku un nesāpīgu nāvi, tostarp speciālas zināšanas par slimībām, kuras var pārnest uz cilvēkiem;
- d) atbilstīgas zināšanas, prasmes un kompetences profilaktiskajā medicīnā, tostarp kompetences saistībā ar izmeklēšanu un sertificēšanu;
- e) atbilstīgas zināšanas par higiēnu un tehnoloģijām, kas izmantotas dzīvnieku barības vai cilvēku patēriņam paredzētu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanā, izgatavošanā un laišanā apgrozībā, tostarp prasmes un kompetences, kas nepieciešamas, lai izprastu un spētu paskaidrot labu praksi šajā saistībā;
- f) zināšanas, prasmes un kompetences, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu atbildīgu un saprātīgu veterināro zāļu lietošanu dzīvnieku ārstēšanas nolūkā un lai garantētu pārtikas ķēdes drošumu un vides aizsardzību.”;

30) direktīvas 40. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādām:

“Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz grozījumu V pielikuma 5.5.1. punktā iekļautajā sarakstā, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Trešajā daļā minētie grozījumi dalībvalstīs nerada vajadzību izdarīt grozījumus to pastāvošajos būtiskos tiesību aktu principos, kas paredz profesiju struktūru attiecībā

uz fizisku personu apmācību un piekļuves nosacījumiem. Veicot šādus grozījumus, ievēro dalībvalstu atbildību par izglītības sistēmu organizāciju, kā noteikts LESD 165. panta 1. punktā.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Uz vecmāšu apmācības sākšanu attiecas viens no šādiem nosacījumiem:

- a) ir pabeigta vismaz 12 gadu vispārējā izglītība vai ir sertifikāts, kas apliecina līdzvērtīga līmeņa eksāmena nokārtošanu uzņemšanai vecmāšu skolas I virzienā;

- b) ir vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kā minēts V pielikuma 5.2.2. punktā, uzņemšanai II virzienā.”;

- c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Vecmāšu apmācība garantē, ka attiecīgais profesionālis ir ieguvis šādas zināšanas un prasmes:

- a) detalizētas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir vecmāšu darbības pamatā, jo īpaši vecmāšu profesijā, dzemdniecībā un ginekoloģijā;

- b) atbilstīgas zināšanas par aroda ētiku un tiesību aktiem, kas attiecas uz profesijas praktizēšanu;

- c) atbilstīgas vispārējās medicīnas zināšanas (par bioloģiskajām funkcijām, anatomiju un fizioloģiju) un zināšanas par farmakoloģiju dzemdniecības jomā un attiecībā uz jaundzimušajiem, kā arī zināšanas par sakarībām starp cilvēka veselības stāvokli, fizisko un sociālo vidi un tā uzvedību;

- d) atbilstīga klīniskā pieredze, kas iegūta apstiprinātās iestādēs un kas ļauj vecmātei patstāvīgi un uz savu atbildību nepieciešamajā apjomā, izņemot patoloģiskās situācijās, sniegt pirmsdzemdību aprūpes pakalpojumus, pieņemt dzemdības un veikt tām sekojošus pasākumus apstiprinātās iestādēs, kā arī pārraudzīt dzemdības un dzimšanu, veikt pēcdzemdību aprūpi un jaundzimušo elpināšanu, kamēr nav ieradies praktizējošais mediķis;

e) atbilstīgu izpratni par veselības aprūpes personāla apmācību un pieredzi darbā ar šādu personālu.”;

b) panta 3. punktu svīturo;

31) direktīvas 41. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Uz V pielikuma 5.5.2. punktā minētajiem vecmātes kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem attiecas automātiskā atzīšana saskaņā ar 21. pantu, ciktāl šie dokumenti atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

“4. Dalībvalstis atzīst vecmātes kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus:

a) vecmātes pilna laika apmācība, kuras ilgums ir vismaz trīs gadi, ko var papildus izteikt ar līdzvērtīgu skaitu ECTS kredītpunktu un kas ietver vismaz 4 600 teorētiskās un praktiskās apmācības stundu, un vismaz trešā daļa no minimālā klīniskās apmācības ilguma;

a) kuri Polijā piešķirti vecmātēm, kas līdz 2004. gada 1. maijam pabeigušas apmācību, kura neatbilst 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, un

b) vismaz divus gadus vai 3 600 stundu ilga vecmātes pilna laika apmācība, kuru papildus var arī izteikt ar līdzvērtīgu skaitu ECTS kredītpunktu un uz kuras sākšanu attiecas nosacījums, ka vajadzīgi V pielikuma 5.2.2. punktā minētie vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti;

b) kurus apliecina bakalaura diploms, kas iegūts, pamatojoties uz īpašu kvalifikācijas celšanas programmu, kura:

c) vismaz 18 mēnešus vai 3 000 stundu ilga vecmātes pilna laika apmācība, kuru papildus var arī izteikt ar līdzvērtīgu skaitu ECTS kredītpunktu un uz kuras sākšanu attiecas nosacījums, ka vajadzīgi V pielikuma 5.2.2. punktā minētie vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, un pēc kuras ir pabeigta vienu gadu ilga profesionālā prakse, par ko izsniegts sertifikāts saskaņā ar 2. punktu.”;

i) paredzēta 11. pantā 2004. gada 20. aprīļa Aktā par grozījumiem Aktā par māsas un vecmātes profesiju un par dažiem citiem normatīvajiem aktiem (“Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis”, 2004. gads, Nr. 92, 885. poz. un 2007. gads, Nr. 176, 1237. poz.) un veselības ministra 2004. gada 11. maija noteikumos par sīki izstrādātiem nosacījumiem studiju nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens – *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas liceju un medicīnas skolu, kas apmāca māsas un vecmātes profesijā (“Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis”, 2004. gads, Nr. 110, 1170. poz. un 2010. gads, Nr. 65, 420. poz.); vai

32) direktīvas 43. pantu groza šādi:

a) pantam pievieno šādu punktu:

“1.a Attiecībā uz vecmāšu kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem dalībvalstis automātiski atzīst minētos dokumentus, ja pretendents ir apmācību sācis pirms 2016. gada 18. janvāra un ja uz šādas apmācības sākšanu attiecas prasība – 10 gadus ilga vispārējā izglītība vai līdzvērtīga līmeņa izglītība I virzienam vai pabeigta vispārējās aprūpes māsas apmācība, ko apliecina V pielikuma 5.2.2. punktā minētie kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, pirms vecmāšu apmācības sākšanas II virzienā.”;

ii) 2011. gada 15. jūlija Likuma par māsu un vecmāšu profesiju 53.3. panta 3. punktu (“Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis”, 2011. gads, Nr. 174, 1039. poz.) un veselības ministra 2012. gada 14. jūnija noteikumos par sīki izstrādātiem nosacījumiem augstākās izglītības kursu nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens – *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas vidusskolu un medicīnas koledžu, kas apmāca māsas un vecmātes profesijā (Polijas Republikas Vēstnesis, 2012. gads, 770. poz.),

nolūkā pārliecināties, vai attiecīgajai vecmātei ir zināšanu un kompetences līmenis, kas salīdzināms ar to vecmāšu zināšanu un kompetences līmeni, kurām ir kvalifikācija, kas attiecībā uz Poliju noteikta V pielikuma 5.5.2. punktā.”;

33) direktīvas 44. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Farmaceita kvalifikāciju apliecinošais dokuments apliecina apmācību, kuras ilgums ir vismaz pieci gadi, ko papildus var izteikt arī ar līdzvērtīgu skaitu ECTS kredītpunktu, un kurā ietilpst vismaz:

- a) četrus gadus ilga pilna laika teorētiskā un praktiskā apmācība universitātē vai augstskolā, kuras līmenis atzīts par līdzvērtīgu universitātes līmenim, vai universitātes pārraudzībā;
- b) teorētiskās un praktiskās apmācības laikā vai tās beigās – sešus mēnešus ilga stažēšanās publiski pieejamā aptiekā vai slimnīcā šīs slimnīcas farmaceitiskās nodaļas pārraudzībā.

Šajā punktā minētais apmācību cikls ietver vismaz V pielikuma 5.6.1. punktā aprakstīto programmu. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz grozījumu V pielikuma 5.6.1. punktā iekļautajā sarakstā, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam, tostarp farmakoloģiskās prakses attīstībai.

Otrajā daļā minētie grozījumi dalībvalstīs nerada vajadzību izdarīt grozījumus to pašreizējos būtiskos tiesību aktos, kas attiecas uz profesiju struktūru saistībā ar fizisku personu apmācību un piekļuves nosacījumiem. Veicot šādus grozījumus, ievēro dalībvalstu atbildību par izglītības sistēmu organizāciju, kā noteikts LESD 165. panta 1. punktā.”;

34) direktīvas 45. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis nodrošina to, ka personas, kurām ir farmaceita kvalifikāciju apliecinātie dokumenti universitātes

līmenī vai līmenī, kurš atzīts kā līdzvērtīgs universitātes līmenim, kas atbilst 44. panta prasībām, var piekļūt un veikt vismaz turpmāk norādītās darbības, attiecīgā gadījumā ņemot vērā prasības par papildu profesionālo pieredzi:

- a) zāļu farmaceitisko formu gatavošana;
- b) zāļu ražošana un kontrole;
- c) zāļu testēšana zāļu testēšanas laboratorijā;
- d) zāļu glabāšana, saglabāšana un izplatīšana vairumtirdzniecībā;
- e) drošu, efektīvu un atbilstīgas kvalitātes zāļu piegāde, sagatavošana, testēšana, uzglabāšana, izplatīšana un izsniegšana publiski pieejamās aptiekās;
- f) drošu, efektīvu un atbilstīgas kvalitātes zāļu sagatavošana, testēšana, uzglabāšana un izplatīšana slimnīcās;
- g) informācijas un konsultāciju sniegšana par zālēm, tostarp par to atbilstīgu lietošanu;
- h) ziņošana kompetentajām iestādēm par farmaceitisku izstrādājumu negatīvu reakciju;
- i) individuāls atbalsts pacientiem, kas izmanto pašārstēšanos;
- j) atbalsts vietējām vai valsts sabiedrības veselības iestāžu kampaņām.”;

35) direktīvas 46. pantu aizstāj ar šādu:

“46. pants

Arhitektu apmācība

1. Arhitekta apmācība ietver:

- a) kopumā vismaz piecus gadus pilna laika studiju universitātes līmeņa vai salīdzināmā mācību iestādē, sekmīgi nokārtojot universitātes līmeņa eksāmenu; vai

b) ne mazāk kā četrus gadus pilna laika studiju universitātes līmeņa vai salīdzināmā mācību iestādē, sekmīgi nokārtojot universitātes līmeņa eksāmenu, ko papildina sertifikāts, kurš apliecina divu gadu profesionālās prakses pabeigšanu, saskaņā ar 4. punktu.

2. Arhitektūrai jābūt galvenajai 1. punktā minēto studiju sastāvdaļai. Apmācība nodrošina līdzsvaru starp arhitektūras apmācības teorētiskajiem un praktiskajiem aspektiem, un tā garantē vismaz šādu zināšanu, prasmju un kompetenču apguvi:

a) spēja radīt arhitektoniskos projektus, kas atbilst gan estētiskajām, gan tehniskajām prasībām;

b) atbilstīgas zināšanas arhitektūras vēsturē un teorijā un ar to saistītajās mākslās, tehnoloģijās un humanitārajās zinātnēs;

c) zināšanas tēlotājmākslā kā aspektā, kas ietekmē arhitektonisko projektu kvalitāti;

d) atbilstīgas zināšanas par pilsētprojektēšanu un pilsētplānošanu, kā arī plānošanas procesā vajadzīgās prasmes;

e) izpratne par cilvēku un ēku savstarpējo saistību, kā arī par ēku un to apkārtējās vides saistību un par nepieciešamību saskaņot ēkas un telpu starp tām ar cilvēku vajadzībām un mērogiem;

f) izpratne par arhitekta profesiju un arhitekta nozīmi sabiedrībā, jo īpaši, sagatavojot kopsavilkumus, kuros tiek ņemti vērā sociālie faktori;

g) izpratne par izpētes metodēm un kopsavilkuma sagatavošanu attiecībā uz arhitektonisko projektu;

h) izpratne par strukturālu projektēšanu un būvniecības un inženierijas problēmām, kas saistītas ar ēkas projektu;

i) atbilstīgas zināšanas par fizikālajām problēmām un tehnoloģijām un par ēku funkciju tā, lai varētu tās nodrošināt ar iekšējiem komforta apstākļiem un aizsardzību pret klimata ietekmi ilgtspējīgas attīstības kontekstā;

j) nepieciešamās projektēšanas prasmes, lai ievērotu ēkas lietotāju prasības to ierobežojumu ietvaros, kādus nosaka izmaksu faktori un būvniecības noteikumi;

k) atbilstīgas zināšanas par rūpniecības iestādēm, organizācijām, noteikumiem un procedūrām, kas saistītas ar projekta koncepciju īstenošanu ēkās un plānu integrēšanu vispārējā plānošanā.

3. Direktīvas 1. un 2. punktā minēto akadēmisko studiju gadu skaitu var papildus izteikt arī ar līdzvērtīgu skaitu ECTS kredītpunktu.

4. Direktīvas 1. punkta b) apakšpunktā minētā profesionālā prakse notiek tikai pēc pirmo trīs studiju gadu pabeigšanas. Vismaz viens profesionālās prakses gads ir balstīts uz zināšanām, prasmēm un kompetencēm, kas iegūtas 2. punktā minēto studiju laikā. Šajā nolūkā profesionālā prakse notiek tādas personas vai iestādes pārraudzībā, ko ir apstiprinājusi kompetentā iestāde izcelsmes dalībvalstī. Šādā veidā pārraudzītu praksi var veikt jebkurā valstī. Profesionālo praksi novērtē izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde.”;

36) direktīvas 47. pantu aizstāj ar šādu:

“47. pants

Izņēmumi attiecībā uz arhitektu apmācības nosacījumiem

Atkāpjoties no 46. panta, par atbilstīgu 21. pantam atzīt arī: apmācību, kas ir daļa no sociālās promocijas programmas, vai daļlaika studijas universitātē, ja minētā apmācība vai studijas atbilst 46. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, ko apliecina eksāmens arhitektūrā, kuru nokārtojis

profesionālis, kas septiņus gadus vai ilgāk strādājis arhitektūras jomā arhitekta vai arhitektu biroja pārraudzībā. Eksāmenam jābūt universitātes līmeņa eksāmenam un līdzvērtīgam 46. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajam gala eksāmenam.”;

37) direktīvas 49. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a. Šā panta 1. punktu piemēro arī V pielikumā uzskaitītajiem arhitekta kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, ja apmācība ir sākusies pirms 2016. gada 18. janvāra.”

b) pievieno šādu punktu:

“3. Katra dalībvalsts saistībā ar arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu piešķir turpmāk norādītajiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem: apliecinājam dokumentam par pabeigtu apmācību, kura pastāvēja 1985. gada 5. augustā un uzsākta ne vēlāk kā 2014. gada 17. janvārī, un kuru Vācijas Federatīvajā Republikā nodrošina *Fachhochschulen*, kuras ilgums ir trīs gadi, kura atbilst 46. panta 2. punktā noteiktajām prasībām un kura šajā dalībvalstī ļauj sākt 48. pantā minēto darbību ar profesionālo nosaukumu “arhitekts”, ja pēc tās ir iegūta četru gadu ilga profesionālā pieredze Vācijas Federatīvajā Republikā, ko apliecina sertifikāts, kuru izsniegusi kompetentā iestāde, kur reģistrēts arhitekts, kas vēlas, lai uz viņu tiktu attiecināti šīs direktīvas noteikumi.”;

38) III sadaļā pievieno šādu IIIA nodaļu:

“IIIA nodaļa

Automātiskā atzīšana, pamatojoties uz kopējiem apmācības principiem

49.a pants

Kopējais apmācības satvars

1. Šajā pantā “kopējais apmācības satvars” ir kopējs minimālo zināšanu, prasmju un kompetenču kopums, kas

vajadzīgs, lai veiktu darbību konkrētā profesijā. Kopējais apmācības satvars neaizvieto valsts apmācības programmas, ja vien dalībvalsts nenolemj citādi saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Lai sāktu vai veiktu darbību šādā profesijā vai specialitātē dalībvalstī, kas reglamentē attiecīgo profesiju, dalībvalsts tādiem profesionālo kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, kas iegūti, pamatojoties uz šādu satvaru, savā teritorijā piešķir tādu pašu spēku, kādu tā piešķir kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, kurus tā pati izdod, ar nosacījumu, ka šāds satvars atbilst 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Kopējais apmācības satvars atbilst šādiem nosacījumiem:

a) kopējais apmācības satvars ļauj dalībvalstīs pārvietoties lielākam skaitam profesionāļu;

b) profesija, uz kuru attiecas kopējais apmācības satvars, ir reglamentēta vai arī izglītība vai apmācība, pēc kuras iegūst šo profesiju, ir reglamentēta vismaz vienā trešdaļā dalībvalstu;

c) kopējs zināšanu, prasmju un kompetenču kopums apvieno zināšanas, prasmes un kompetences, kas noteiktas izglītības un apmācības sistēmās, kuras tiek piemērotas vismaz vienā trešdaļā dalībvalstu; nav būtiski, vai attiecīgās zināšanas, prasmes un kompetences iegūtas kā vispārējā apmācība universitātē vai augstākās izglītības iestādē, vai kā profesionālā apmācība;

d) šāds kopējais apmācības satvars ir balstīts uz EKI līmeņiem, kā noteikts II pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Ieteikumā par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai (*);

e) attiecīgā profesija nav iekļauta citā kopējā apmācības satvarā un uz to neattiecas automātiskā atzīšana saskaņā ar III sadaļas III nodaļu;

f) kopējais apmācības satvars ir izstrādāts saskaņā ar pārredzamu procesu, iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas no dalībvalstīm, kurās šī profesija nav reglamentēta;

g) kopējais apmācības satvars nodrošina ikvienas dalībvalsts pilsoņiem tiesības iegūt profesionālo kvalifikāciju atbilstoši šādam satvaram, nepieprasot pirms tam būt par kādas profesionālās organizācijas biedru vai būt reģistrētam šādā organizācijā.

3. Savienības līmenī darbojošās profesionālās organizācijas un valstu profesionālās organizācijas vai kompetentās iestādes no vismaz vienas trešdaļas dalībvalstu var iesniegt Komisijai ieteikumus kopējiem apmācības satvaram, kas atbilst 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus, lai attiecībā uz konkrēto profesiju noteiktu kopējo apmācības satvaru, pamatojoties uz šā panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

5. Dalībvalsts ir atbrīvota no pienākuma ieviest savā teritorijā 4. punktā minēto kopējo apmācības satvaru, kā arī no pienākuma automātiski atzīt profesionālās kvalifikācijas, kuras iegūtas saskaņā ar minēto kopējo apmācības satvaru, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) tās teritorijā nav nevienas izglītības vai apmācības iestādes, kas piedāvātu šādu apmācību attiecīgajā profesijā;

b) kopējā apmācības satvara ieviešana negatīvi ietekmētu tās izglītības un profesionālās apmācības organizāciju;

c) pastāv būtiskas atšķirības starp kopējo apmācības satvaru un apmācību, kas vajadzīga tās teritorijā, kas savukārt radītu nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai, valsts drošībai, veselības aizsardzībai vai pakalpojumu saņēmējiem, vai arī dabas aizsardzībai.

6. Dalībvalstis sešos mēnešos no 4. punktā minēto deleģēto aktu stāšanās spēkā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par:

a) valstu kvalifikācijas un attiecīgā gadījumā valstu profesionālajiem nosaukumiem, kuri atbilst kopējam apmācību satvaram; vai

b) jebkādu 5. punktā minētā atbrīvojuma izmantošanu, kopā ar pamatojumu attiecībā uz to, kuri minētā punkta nosacījumi ir izpildīti. Ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav iesniegusi pamatojumu, lai varētu uzskatīt, ka viens no šiem nosacījumiem ir izpildīts, vai arī, ja tā uzskata, ka iesniegtais pamatojums ir nepietiekams, Komisija trīs mēnešos var pieprasīt papildu paskaidrojumus. Dalībvalsts sniedz atbildi trīs mēnešos pēc šāda pieprasījuma saņemšanas.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, tajos iekļaujot sarakstu ar valstu profesionālajām kvalifikācijām un valstu profesionālajiem nosaukumiem, kuri tiek atzīti automātiski saskaņā ar kopējo apmācības satvaru, kas pieņemts saskaņā ar 4. punktu.

7. Šis pants attiecas arī uz profesijas specialitātēm, ja šāda specialitāte attiecas uz profesionālajām darbībām, kuru sākšanu un veikšanu regulē dalībvalsts, ja šī profesija, bet ne attiecīgā specialitāte, jau ir automātiski atzīta saskaņā ar III sadaļas III nodaļu.

49.b pants

Kopējās apmācības pārbaudes

1. Šajā pantā "kopējā apmācības pārbaude" ir standartizēta zināšanu pārbaude, kura ir pieejama visās iesaistītajās dalībvalstīs un kura ir paredzēta personām ar attiecīgu profesionālo kvalifikāciju. Šādas pārbaudes nokārtošana dalībvalstī ļauj personai ar attiecīgu profesionālo kvalifikāciju veikt profesionālu darbību jebkurā attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, ar kādiem darbojas personas, kas profesionālo kvalifikāciju ieguvušas šajā dalībvalstī.

2. Kopējā apmācības pārbaude atbilst šādiem nosacījumiem:

a) kopējā apmācības pārbaude ļauj dalībvalstīs pārvietoties lielākam skaitam profesionāļu;

b) attiecīgā profesija, uz kuru attiecas kopējā apmācības pārbaude, ir reglamentēta vai izglītība un apmācība, pēc kuras iegūst šo profesiju, ir reglamentēta vismaz vienā trešdaļā dalībvalstī;

c) kopējā apmācības pārbaude ir izstrādāta saskaņā ar pārredzamu procesu, iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas no dalībvalstīm, kurās šī profesija nav reglamentēta;

d) kopējā apmācības pārbaude ļauj jebkuras dalībvalsts pilsoņiem piedalīties šādā pārbaudē un šādu pārbaudu praktiskajā rīkošanā dalībvalstīs, neprasot pirms tam būt par profesionālās organizācijas biedru vai būt reģistrētam šādā organizācijā.

3. Savienības līmenī darbojošās profesionālās organizācijas un valstu profesionālās organizācijas vai kompetentās iestādes no vismaz vienas trešdaļas dalībvalstu var iesniegt Komisijai ieteikumus kopējām apmācības pārbaudēm, kas atbilst 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 57.c pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz kopējas apmācības pārbaudes saturu, kā arī nosacījumiem attiecībā uz dalību pārbaudē un pārbaudes nokārtošanu.

5. Dalībvalsts ir atbrīvota no pienākuma organizēt savā teritorijā 4. punktā minēto kopējās apmācības pārbaudi, kā arī no pienākuma automātiski atzīt profesionāļus, kuri ir nokārtojuši kopējo apmācības pārbaudi, ja ir izpildīts viens no šiem nosacījumiem:

a) attiecīgā profesija tās teritorijā nav reglamentēta;

b) kopējās apmācības pārbaudes saturs pietiekamā mērā nesamazina nopietnu apdraudējumu sabiedrības veselībai vai pakalpojumu saņēmēju drošībai, kas ir būtiska šīs dalībvalsts teritorijā;

c) kopējās apmācības pārbaudes saturs piekļuvi attiecīgajai profesijai padarītu ievērojami nepievilcīgāku salīdzinājumā ar valsts prasībām.

6. Dalībvalstis sešu mēnešu laikā no 4. punktā minēto deleģēto aktu stāšanās spēkā Komisiju un pārējās dalībvalstis informē par:

a) šādu pārbaudu organizēšanai pieejamām spējām; vai

b) jebkādu 5. punktā minētā atbrīvojuma izmantošanu, kopā ar pamatojumu par to, ka ir izpildīti minētā punkta nosacījumi. Ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav iesniegusi pamatojumu, lai varētu uzskatīt, ka viens no šiem nosacījumiem ir izpildīts, vai arī ja tā uzskata, ka iesniegtais pamatojums ir nepietiekams, Komisija trīs mēnešu laikā var pieprasīt papildu paskaidrojumus. Dalībvalsts sniedz atbildi trīs mēnešu laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, tajos iekļaujot to dalībvalstu sarakstu, kurās saskaņā ar 4. punkta nosacījumiem noteiktās kopējās apmācības pārbaudes ir jāorganizē, kā arī norādot to rīkošanas biežumu kalendārā gadā un pārējo kārtību šādu pārbaudu organizēšanai dalībvalstīs.

(*) OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.”;

39) direktīvas 50. pantā iekļauj šādus punktus:

“3.a Pamatotu šaubu gadījumā uzņēmēja dalībvalsts var prasīt no attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm apliecinājumu par to, ka pretendents nav uz laiku vai pilnībā liegts darboties profesijā nopietnu profesionālu pārkāpumu vai sprieduma par kriminālpārkāpumu dēļ saistībā ar viņa profesionālo darbību veikšanu.

3.b Informācijas apmaiņa saskaņā ar šo pantu starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm notiek ar IMI starpniecību.”;

40) direktīvas 52. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Dalībvalsts nedrīkst noteikt, ka profesionālo nosaukumu var izmantot tikai personas ar profesionālo kvalifikāciju, ja šī dalībvalsts nav informējusi Komisiju un pārējās dalībvalstis par šo asociāciju vai organizāciju saskaņā ar 3. panta 2. punktu.”;

41) direktīvas 53. pantu aizstāj ar šādu:

“53. pants

Valodu zināšanas

1. Profesionāļiem, uz kuriem attiecas profesionālo kvalifikāciju atzīšana, ir to valodu zināšanas, kuras nepieciešamas darbības veikšanai attiecīgajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī.

2. Dalībvalsts nodrošina, ka pārbaudes, kuras kompetentā iestāde veic vai kuras tiek veiktas šīs iestādes uzraudzībā, lai kontrolētu atbilstību 1. punktā noteiktajam pienākumam, notiek uzņēmējas dalībvalsts vienā oficiālajā valodā vai uzņēmējas dalībvalsts vienā administratīvajā valodā ar noteikumu, ka tā ir arī Savienības oficiālā valoda.

3. Saskaņā ar 2. punktu veicamās kontroles var piemērot, ja veicamā profesionālā darbība skar pacientu drošību. Kontroles var veikt attiecībā arī uz citām profesijām, ja ir nopietnas un konkrētas šaubas par profesionāļa pietiekamām valodas zināšanām attiecībā uz profesionālajām darbībām, ko šis profesionālis plāno veikt.

Kontroles var veikt tikai pēc Eiropas profesionālās kartes izdošanas saskaņā ar 4.d pantu vai pēc profesionālās kvalifikācijas atzīšanas atkarībā no konkrētā gadījuma.

4. Valodas zināšanu pārbaude ir proporcionāla veicamajai darbībai. Attiecīgajam profesionālim ir tiesības apstrīdēt šādas pārbaudes saskaņā ar valsts tiesību aktiem.”;

42) direktīvas IV sadaļā pievieno šādu pantu:

“55.a pants

Profesionālās prakses atzīšana

1. Ja uz piekļuvi reglamentētai profesijai dalībvalstī attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtai profesionālajai praksei, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, izskatot pieprasījumu atļaut darboties reglamentētajā profesijā, atzīst profesionālo praksi, kas pabeigta citā dalībvalstī ar nosacījumu, ka šī prakse atbilst 2. punktā minētajām publicētajām

pamatnostādnēm un ņem vērā profesionālās prakses, kas pabeigtas trešā valstī. Tomēr dalībvalstis var saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteikt saprātīgu ierobežojumu attiecībā uz to profesionālās prakses daļas ilgumu, ko var pabeigt ārvalstīs.

2. Profesionālās prakses atzīšana neaizstāj pastāvošās prasības attiecībā uz pārbaudi, kas jānokārto, lai iegūtu piekļuvi attiecīgajai profesijai. Kompetentās iestādes publicē pamatnostādnes par tādas profesionālās prakses organizēšanu un atzīšanu, kas ir veikta citā dalībvalstī vai trešā valstī, jo īpaši attiecībā uz profesionālās prakses vadītāja lomu.”;

43) direktīvas V sadaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“V SADAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA UN ATBILDĪBA PILSOŅU PRIEKŠĀ PAR ĪSTENOŠANU”;

44) direktīvas 56. pantu groza šādi:

a) 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Izcelsmes un uzņēmējas dalībvalstu kompetentās iestādes apmainās ar informāciju par īstenojamiem disciplinārajiem pasākumiem vai kriminālsodiem, vai jebkādiem citiem nopietniem, īpašiem apstākļiem, kam varētu būt ietekme uz darbības veikšanu atbilstoši šai direktīvai. Šajā apmaiņā tās ievēro personas datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti Direktīvās 95/46/EK un 2002/58/EK.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Piemērojot 1. un 2. pantu, kompetentās iestādes izmanto IMI.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Katra dalībvalsts norīko 1. punktā minēto kompetento iestāžu darbības koordinatoru un par to informē citas dalībvalstis un Komisiju.

Koordinatoru uzdevumi ir:

- a) veicināt šīs direktīvas vienotu piemērošanu;
- b) apkopot visu informāciju, kas attiecas uz šīs direktīvas piemērošanu, piemēram, par piekļuvi reglamentētām profesijām dalībvalstīs;
- c) izskatīt ierosinājumus par kopējo apmācības satvaru un kopējām apmācības pārbaudēm;
- d) apmainīties ar informāciju un paraugpraksi nolūkā optimizēt pastāvīgu profesionālo izaugsmi dalībvalstīs;
- e) apmainīties ar informāciju un paraugpraksi attiecībā uz 14. pantā minēto kompensācijas pasākumu piemērošanu.

Šā punkta b) apakšpunktā noteikto uzdevumu veikšanai koordinatori var lūgt 57.b pantā minēto atbalsta centru palīdzību.”;

45) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“56.a pants

Brīdināšanas mehānisms

1. Dalībvalsts kompetentās iestādes informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par profesionāli, kam minētās dalībvalsts teritorijā valsts iestādes vai tiesas pilnībā

vai daļēji ir ierobežojušas vai aizliegušas kaut vai tikai uz laiku veikt turpmāk norādītās profesionālās darbības:

- a) vispārējās un medicīniskās aprūpes ārsts, kam ir kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā minēts V pielikuma 5.1.1. un 5.1.4. punktā;
- b) specializētais medicīnas ārsts, kam ir V pielikuma 5.1.3. punktā minētais profesionālais nosaukums;
- c) vispārējās aprūpes māsa, kam ir kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā minēts V pielikuma 5.2.2. punktā;
- d) zobārsts, kam ir kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā minēts V pielikuma 5.3.2. punktā;
- e) specializētais zobārsts, kam ir kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā minēts V pielikuma 5.3.3. punktā;
- f) veterinārārsts, kam ir kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā minēts V pielikuma 5.4.2. punktā;
- g) vecmāte, kam ir kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā minēts V pielikuma 5.5.2. punktā;
- h) farmaceits, kam ir kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā minēts V pielikuma 5.6.2. punktā;
- i) personas, kurām ir piešķirti direktīvas VII pielikuma 2. punktā minētie sertifikāti, kas apliecina, ka persona ir pabeigusi apmācību, kas atbilst minimālajām prasībām, kuras uzskaitītas attiecīgi 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. vai 44. pantā, bet kas sākās pirms kvalifikāciju atsauces datumiem, kā uzskaitīts V pielikuma 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā;
- j) personas, kurām piešķirti sertifikāti par iegūtām tiesībām, kā minēts 23., 27., 29., 33., 33. a, 37. 43. un 43.a pantā;

k) citi profesionāļi, kuru darbība skar pacientu drošību, ja profesionālis darbojas šīs dalībvalsts reglamentētā profesijā;

l) profesionāļi, kuru darbība ir saistīta ar nepilngadīgu personu izglītību, tostarp bērnu aprūpi un agrīnu pirmsskolas izglītību, ja profesionālis darbojas šīs dalībvalsts reglamentētā profesijā.

2. Kompetentās iestādes 1. punktā minēto informāciju *IMI* brīdinājuma veidā nosūta ne vēlāk kā trīs dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas, ar kuru attiecīgajam profesionālim pilnībā vai daļēji ierobežo vai aizliedz veikt profesionālo darbību. Minētā informācija ietver tikai:

a) profesionāļa identitāti;

b) attiecīgo profesiju;

c) informāciju par valsts iestādi vai tiesu, kas pieņēmusi lēmumu par ierobežojuma vai aizlieguma noteikšanu;

d) ierobežojuma vai aizlieguma piemērošanas jomu; un

e) laikposmu, kurā piemēro ierobežojumu vai aizliegumu.

3. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā trīs dienās pēc tiesas nolēmuma pieņemšanas *IMI* brīdinājuma veidā informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par to profesionāļu identitāti, kuri pieprasījuši atzīt kvalifikāciju saskaņā ar šo direktīvu un kurus pēc tam tiesas ir atzinušas par vainīgiem, tiem šajā saistībā iesniedzot viltotus profesionālo kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus.

4. Personas datu apstrāde, ko veic 1. un 3. punktā minētās informācijas apmaiņas vajadzībām, notiek saskaņā ar Direktīvām 95/46/EK un 2002/58/EK. Komisija personas datu apstrādi veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

5. Visu dalībvalstu kompetentās iestādes nekavējoties informē, kad 1. punktā minētā aizlieguma vai ierobežojuma darbība ir beigusies. Šajā nolūkā tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas ir iesniegusi informāciju saskaņā ar 1. punktu, iesniedz arī informāciju par konkrētā pasākuma termiņa beigām, kā arī par visām turpmākajām izmaiņām attiecībā uz minēto datumu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka profesionāļi, attiecībā uz kuriem ir nosūtīti brīdinājumi uz citām dalībvalstīm, vienlaikus ar pašu brīdinājumu tiek rakstiski informēti par lēmumiem par brīdinājumiem, ka viņi saskaņā ar valsts tiesību aktiem var apstrīdēt šādu lēmumu vai pieprasīt šādu lēmumu labošanu, kā arī var piekļūt tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saistībā ar kaitējumu, ko radījuši nepatiesi brīdinājumi, kuri nosūtīti citām dalībvalstīm, un šādos gadījumos lēmumā par brīdinājumu norāda, ka profesionālis ir uzsācis tiesas procesu.

7. Datus par brīdinājumiem var apstrādāt *IMI* tikai tik ilgi, kamēr tie ir derīgi. Brīdinājumus dzēš trīs dienās no atsaukšanas lēmuma pieņemšanas datuma vai 1. punktā minēto ierobežojumu vai aizliegumu termiņa beigām.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz brīdināšanas mehānisma piemērošanu. Minētie īstenošanas akti ietver noteikumus par iestādēm, kam ir tiesības nosūtīt vai saņemt brīdinājumus un par brīdinājumu atsaukšanu un slēgšanu, kā arī par pasākumiem, lai nodrošinātu apstrādes drošību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā pārbaudes procedūru, kas minēta 58. panta 2. punktā.”

46) direktīvas 57. pantu aizstāj ar šādu:

“57. pants

Centralizēta tiešsaistes piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka turpmāk minētā informācija ir pieejama tiešsaistē, izmantojot vienotos kontaktpunktus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (*) 6. pantā, un tiek regulāri atjaunināta:

a) visu dalībvalstī reglamentēto profesiju saraksts, tostarp par katru reglamentēto profesiju atbildīgās kompetentās iestādes un 57.b pantā minēto atbalsta centru kontakttinformācija;

b) profesiju saraksts, kurām ir pieejama Eiropas profesionālā karte, minētās kartes darbība, tostarp visas saistītās maksas, kuras jāmaksā profesionāļiem, un kompetentās iestādes, kas izsniedz minēto karti;

c) visu profesiju saraksts, kurām dalībvalsts piemēro 7. panta 4. punktu saskaņā ar valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem;

d) reglamentētās izglītības un apmācības, kā arī apmācības ar īpašu struktūru saraksts, kā minēts 11. panta c) punkta ii) apakšpunktā;

e) prasības un procedūras, kas minētas 7., 50., 51. un 53. pantā attiecībā uz dalībvalstī reglamentētajām profesijām, tostarp visas saistītās maksas, kuras jāmaksā pilsoņiem, kā arī dokumentus, kas pilsoņiem ir jāiesniedz kompetentajām iestādēm;

f) informācija par to, kā saskaņā ar valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem apstrīdēt kompetento iestāžu lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā informācija tiek lietotājiem sniegta skaidrā un visaptverošā veidā, ka tā ir viegli pieejama attālināti un elektroniski un ka tā tiek atjaunināta.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka iespējami īsā laikā tiek atbildēts uz visiem informācijas pieprasījumiem, kas adresēti vienotajam kontaktpunktam.

4. Dalībvalstis un Komisija īsteno papildu pasākumus, lai veicinātu, ka vienotie kontaktpunkti 1. punktā paredzēto informāciju dara pieejamu citās Savienības oficiālajās valodās. Tas neietekmē dalībvalstu tiesību aktus par valodu izmantošanu to teritorijā.

5. Dalībvalstis sadarbojas cita ar citu un ar Komisiju, lai īstenotu 1., 2. un 4. punktu.

(*) OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.”;

47) iekļauj šādus pantus:

“57.a pants

Procedūras, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas prasības, procedūras un formalitātes, kas saistītas ar šajā direktīvā ietvertajiem jautājumiem, ir viegli, attālināti un elektroniski izpildāmas ar attiecīgā vienotā kontaktpunkta vai attiecīgo kompetento iestāžu starpniecību. Tas netraucē dalībvalstu kompetentajām iestādēm pieprasīt apliecinātas kopijas vēlākā posmā, ja ir pamatotas šaubas un ja tas ir absolūti nepieciešams.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro adaptācijas perioda vai zināšanu pārbaudes īstenošanai.

3. Ja dalībvalstīm šā panta 1. punktā minēto procedūru izpildei ir pamatoti pieprasīt uzlabotus elektroniskos parakstus, kā tie definēti 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (*), tās pieņem elektroniskos parakstus, ievērojot Komisijas Lēmumu 2009/767/EK (2009. gada 16. oktobris) par pasākumiem, lai veicinātu procedūru veikšanu elektroniski, izmantojot vienotos kontaktpunktus, atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (**), un paredz tehniskus līdzekļus dokumentu ar uzlaboto elektronisko parakstu apstrādei formātos, kādi definēti Komisijas Lēmumā 2011/130/ES (2011. gada 25. februāris), ar kuru nosaka minimālās prasības kompetento iestāžu elektroniski parakstītu dokumentu pārrobežu apstrādei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (***)

4. Visas procedūras īsteno saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 8. panta noteikumiem, kas attiecas uz vienotajiem kontaktpunktiem. Šīs direktīvas 7. panta 4. punktā un 51. pantā noteikto procedurālo termiņu uzskaiti sāk brīdī, kad pilsonis vienotajam kontaktpunktam vai tieši attiecīgajai kompetentajai iestādei ir iesniedzis pieteikumu vai trūkstošo dokumentu. Pieprasījumu attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajām apliecinātajām kopijām neuzskata par trūkstošu dokumentu pieprasījumu.

57.b pants

Atbalsta centri

1. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā 2016. gada 18. janvārī norīko atbalsta centru, kura kompetencē ir palīdzības sniegšana pilsoņiem, kā arī pārējo dalībvalstu atbalsta centriem saistībā ar šajā direktīvā paredzēto profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, tostarp informācijas sniegšana par valsts tiesību aktiem, kas reglamentē profesijas un darbību veikšanu šajās profesijās, sociālajiem tiesību aktiem un – attiecīgā gadījumā – ētikas noteikumiem.

2. Uzņēmējas dalībvalsts atbalsta centri palīdz pilsoņiem izmantot tiesības, ko tiem nodrošina šī direktīva, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar izcelsmes dalībvalsts atbalsta centru un ar kompetentajām iestādēm, kā arī uzņēmējas dalībvalsts vienoto kontaktpunktu.

3. Visām izcelsmes vai uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir noteikts pienākums pilnībā sadarboties ar uzņēmējas un attiecīgā gadījumā izcelsmes dalībvalsts atbalsta centru un sniegt šādiem atbalsta centriem visu attiecīgo informāciju par atsevišķiem gadījumiem pēc to pieprasījuma un – ievērojot datu aizsardzības noteikumus saskaņā ar Direktīvām 95/46/EK un 2002/58/EK.

4. Pēc Komisijas pieprasījuma atbalsta centri informē Komisiju par to jautājumu rezultātu, kurus tie risina – divos mēnešos pēc šāda pieprasījuma saņemšanas.

57.c pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 2. punkta trešajā daļā, 20. pantā, 21. panta 6. punkta otrajā daļā, 21.a panta 4. punktā, 25. panta 5. punktā, 26. panta otrajā daļā, 31. panta 2. punkta otrajā daļā, 34. panta 2. punkta otrajā daļā, 35. panta 4. un 5. punktā, 38. panta 1. punkta otrajā daļā, 40. panta 1. punkta trešajā daļā, 44. panta 2. punkta otrajā daļā, 49.a panta 4. punktā un 49.b panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 17. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 2. punkta trešajā daļā, 20. pantā, 21. panta 6. punkta otrajā daļā, 21.a panta 4. punktā, 25. panta 5. punktā, 26. panta otrajā daļā, 31. panta 2. punkta otrajā daļā, 34. panta 2. punkta otrajā daļā, 35. panta 4. un 5. punktā, 38. panta 1. punkta otrajā daļā, 40. panta 1. punkta trešajā daļā, 44. panta 2. punkta otrajā daļā, 49.a panta 4. punktā un 49.b panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 3. panta 2. punkta trešo daļu, 20. pantu, 21. panta 6. punkta otro daļu, 21.a panta 4. punktu, 25. panta 5. punktu, 26. panta otro daļu, 31. panta 2. punkta otro daļu, 34. panta 2. punkta otro daļu, 35. panta 4. un 5. punktu, 38. panta 1. punkta otro daļu, 40. panta 1. punkta trešo daļu, 44. panta 2. punkta otro daļu, 49.a panta 4. punktu un 49.b panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

(**) OV L 274, 20.10.2009., 36. lpp.

(***) OV L 53, 26.2.2011., 66. lpp.”;

48) direktīvas 58. pantu aizstāj ar šādu:

“58. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.”;

49) direktīvas 59. pantu aizstāj ar šādu:

“59. pants

Pārredzamība

1. Dalībvalstis līdz 2016. gada 18. janvārim Komisijai nosūta esošo reglamentēto profesiju sarakstu, norādot katrā profesijā iekļautās darbības, un sarakstu ar tās teritorijā reglamentēto izglītību un apmācību, kā arī 11. panta c) punkta ii) apakšpunktā minēto apmācību ar īpašu struktūru. Komisijai bez liekas kavēšanās ziņo par visām izmaiņām šajos sarakstos. Komisija izveido un uztur publiski pieejamu reglamentēto profesiju datubāzi, tostarp katrā profesijā iekļauto darbību vispārīgu aprakstu.

2. Līdz 2016. gada 18. janvārim dalībvalstis nosūta Komisijai to profesiju sarakstu, kurām saskaņā ar 7. panta 4. punktu vajadzīga kvalifikāciju iepriekšēja pārbaude. Dalībvalstis Komisijai sniedz konkrētu pamatojumu, kādēļ katra no minētajām profesijām ir iekļauta minētajā sarakstā.

3. Dalībvalstis izskata, vai prasības to tiesību sistēmā, kas ierobežo piekļuvi profesijai vai darbību tajā, atļaujot to tikai personām ar konkrētu profesionālo kvalifikāciju, tostarp arī profesionālo nosaukumu izmantošanu un profesionālās darbības, kuras atļauts veikt, izmantojot šādu nosaukumu, un kas šajā pantā minētas kā “prasības”, atbilst šādiem principiem:

a) prasības nedrīkst būt tieši vai netieši diskriminējošas pilsonības vai dzīvesvietas dēļ;

b) prasībām jābūt pamatotām ar sevišķi svarīgām vispārējām interesēm;

c) prasībām jābūt piemērotām, lai nodrošinātu izvirzītā mērķa sasniegšanu, un tās nedrīkst pārsniegt to, kas vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.

4. Šā panta 1. punktu piemēro arī profesijām, ko dalībvalstī reglamentē asociācija vai organizācija 3. panta 2. punkta nozīmē, un uz šo asociāciju vai organizāciju dalības prasībām.

5. Līdz 2016. gada 18. janvārim dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju par prasībām, ko tās paredzējušas saglabāt, un par iemesliem, kādēļ tās uzskata, ka minētās prasības atbilst 3. punktam. Dalībvalstis sniedz informāciju par prasībām, ko tās ieviesušas vēlāk, kā arī par iemesliem, kādēļ tās uzskata, ka minētās prasības atbilst 3. punktam, sešu mēnešu laikā pēc pasākuma pieņemšanas.

6. Līdz 2016. gada 18. janvārim un reizi divos gados pēc tam dalībvalstis arī iesniedz Komisijai ziņojumu par prasībām, kas ir atceltas vai padarītas elastīgākas.

7. Komisija nosūta 6. punktā minētos ziņojumus pārējām dalībvalstīm, kas sešu mēnešu laikā iesniedz savus apsvērumus. Tajā pašā sešu mēnešu termiņā Komisija apspriežas ar ieinteresētajām personām, tostarp ar attiecīgo profesiju pārstāvjiem.

8. Komisija sagatavo kopsavilkuma ziņojumu, pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis sniegušas koordinātoru grupai, kura izveidota saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2007/172/EK (2007. gada 19. marts) par koordinātoru grupas izveidošanu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai (*) un kura var iesniegt apsvērumus.

9. Ņemot vērā 7. un 8. punktā paredzētos apsvērumus, Komisija līdz 2017. gada 18. janvārim Padomei un Eiropas Parlamentam iesniedz savus galīgos konstatējumus – attiecīgā gadījumā kopā ar priekšlikumiem turpmākām iniciatīvām.

(*) OV L 79, 20.3.2007., 38. lpp.”;

50) direktīvas 60. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“No 2016. gada 18. janvāra pirmajā daļā minētajā statistikas kopsavilkumā par pieņemtiem lēmumiem ietver sīki izklāstītu informāciju par to lēmumu skaitu un veidiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, tostarp par lēmumu veidiem attiecībā uz daļēju piekļuvi, ko pieņēmušas kompetentās iestādes saskaņā ar 4.f pantu, un aprakstu par galvenajām problēmām, kas radušas saistībā ar šīs direktīvas piemērošanu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

no darbības profesijā vai nav pieņemts spriedums krimināllietā.”

“2. Komisija līdz 2019. gada 18. janvārim un pēc tam reizi piecos gados publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

2. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 1024/2012

Pirmajā šādā ziņojumā sevišķu uzmanību pievērš šajā direktīvā ieviestajiem jaunajiem elementiem un jo īpaši šādiem jautājumiem:

Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikuma 2. punktu aizstāj ar šādu:

a) Eiropas profesionālās kartes darbībai;

“2. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (*): 4a. līdz 4.e pants, 8. pants, 21.a pants, 50. pants, 56. pants un 56.a pants.

b) zināšanu, prasmju un kompetenču aktualizēšanai attiecībā uz profesijām, kas ietvertas III sadaļas III nodaļā, tostarp attiecībā uz 31. panta 7. punktā minēto kompetenču sarakstu;

(*) OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.”

c) kopējā apmācības satvara un kopējo apmācības pārbažu darbībai;

3. pants

Transponēšana

d) īpašās kvalifikācijas celšanas programmas rezultātiem, kas paredzēta saskaņā ar Rumānijas normatīvajiem un administratīviem aktiem attiecībā uz personām, kurām ir 33.a pantā minētie kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kā arī personām, kurām ir kvalifikāciju apliecinājošie pēcvidusskolas līmeņa dokumenti, lai novērtētu nepieciešamību pārskatīt pašreizējos noteikumus, kuri reglamentē iegūto tiesību režīmu, ko piemēro Rumānijā izsniegtajiem vispārējās aprūpes māsu kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem.

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 18. janvārim.

Dalībvalstis iesniedz visu informāciju, kas nepieciešama minētā ziņojuma sagatavošanai.”;

2. Jebkurā dalībvalstī, kura 2014. gada 17. janvārim nodrošina piekļuvi vecmātes apmācībai I virzienā saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 40. panta 2. punktu pēc vismaz 10 gadus ilgušas vispārējās izglītības pabeigšanas, stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2020. gada 18. janvārim izpildītu uzņemšanas prasības attiecībā uz piekļuvi vecmātes apmācībai saskaņā ar minētās direktīvas 40. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

51) direktīvas 61. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Attiecīgā gadījumā Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai ļautu attiecīgajai dalībvalstij uz ierobežotu laiku nepiemērot attiecīgo noteikumu.”;

3. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu 1. un 2. punktā minēto noteikumu tekstu.

52) II un III pielikumu svītro;

4. Kad dalībvalstis pieņem 1. un 2. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

53) VII pielikuma 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“g) ja dalībvalsts to prasa saviem pilsoņiem, apliecinājumu, kas apstiprina, ka nav pagaidu vai galīga atstādinājuma

5. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2013. gada 20. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS

Komisijas paziņojums

Izstrādājot 57.c panta 2. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija raudzīsies, lai attiecīgie dokumenti vienlaicīgi, atbilstīgi un piemērotā laikā tiktu nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei, un pietiekami savlaicīgi īstenos atbilstīgu un pārskatāmu apspriešanos, it īpaši ar kompetentu iestāžu un organizāciju, profesionālu apvienību un izglītības iestāžu ekspertiem visās dalībvalstīs un vajadzības gadījumā ar ekspertiem no sociālo partneru vidus.
